

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๖๕/๒๕๖๒

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐

เรื่อง งบการเงินรวม

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๕๗ (๓/๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๕๙/๒๕๖๑ เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐ (ปรับปรุง ๒๕๖๑) เรื่อง งบการเงินรวม

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๐ เรื่อง งบการเงินรวม ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

จักรกฤษณ์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10

เรื่อง

งบการเงินรวม

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2561 (IFRS 10: Consolidated Financial Statements (Bound volume 2019 Consolidated without early application))

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2561 โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อหาใดๆ

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10

เรื่อง

งบการเงินรวม

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
การบรรลุมติวัตถุประสงค์	2
ขอบเขต	4
การควบคุม	5
อำนาจ	10
ผลตอบแทน	15
ความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจและผลตอบแทน	17
ข้อกำหนดทางการบัญชี	19
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	22
การสูญเสียการควบคุม	25
การกำหนดว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่	27
ข้อยกเว้นในการจัดทำงบการเงินรวมของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน	31
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	
ข แนวทางปฏิบัติ	
ค วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง *งบการเงินรวม* ประกอบด้วย ย่อหน้าที่ 1 ถึง 33 และ ภาคผนวก ก ถึง ค ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการสำคัญ คำนิยามในภาคผนวก ก ที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะเป็น *ตัวอักษรเอน* มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด*

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10

เรื่อง *งบการเงินรวม*

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักการในการนำเสนอและการจัดทำงบการเงินรวม เมื่อกิจการควบคุมกิจการอื่นอีกกิจการหนึ่งหรือมากกว่านั้น

การบรรลុ่วัตถุประสงค์

- 2 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
 - 2.1 กำหนดให้กิจการ (*บริษัทใหญ่*) ที่ควบคุมอีกกิจการหนึ่งหรือมากกว่านั้น (*บริษัทย่อย*) นำเสนองบการเงินรวม
 - 2.2 ให้คำนิยามของ*หลักการควบคุม* และกำหนดการควบคุมให้เป็นเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินรวม
 - 2.3 ให้แนวทางการประยุกต์ใช้หลักการควบคุมเพื่อระบุว่าผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ และถ้าเป็นเช่นนั้นต้องจัดทำงบการเงินรวม
 - 2.4 ให้ข้อกำหนดทางบัญชีในการจัดทำงบการเงินรวม และ
 - 2.5 ให้คำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน และให้ข้อยกเว้นในการรวมบริษัทย่อยประเภทหนึ่งของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนในการจัดทำงบการเงินรวม
- 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงข้อกำหนดทางบัญชีสำหรับการรวมธุรกิจและผลกระทบต่อการจัดทำงบการเงินรวม รวมถึงค่าความนิยมที่เกิดขึ้นจากการรวมธุรกิจ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง *การรวมธุรกิจ*)

ขอบเขต

- 4 กิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ต้องนำเสนองบการเงินรวม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้กับทุกกิจการ ยกเว้น
- 4.1 บริษัทใหญ่ไม่จำเป็นต้องนำเสนองบการเงินรวมในกรณีที่เข้าเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้
- 4.1.1 บริษัทใหญ่มีฐานะเป็นบริษัทย่อยซึ่งกิจการอื่นควบคุมส่วนได้เสียทั้งหมดหรือบางส่วนโดยที่ผู้ถือหุ้นอื่นของบริษัทใหญ่ รวมทั้งผู้ถือหุ้นที่ไม่มีสิทธิออกเสียงได้รับแจ้งเกี่ยวกับเรื่อง ซึ่งในสถานการณ์อื่นจะไม่มีสิทธิออกเสียงและไม่คัดค้านในการที่บริษัทใหญ่จะไม่นำเสนองบการเงินรวม
- 4.1.2 ตราสารทุนหรือตราสารหนี้ของบริษัทใหญ่ไม่มีการซื้อขายในตลาดสาธารณะ (ไม่ว่าจะเป็นตลาดหลักทรัพย์ในประเทศหรือต่างประเทศหรือการชื้อขายนอกตลาดหลักทรัพย์ (over-the-counter market) รวมทั้งตลาดในท้องถิ่นและในภูมิภาค)
- 4.1.3 บริษัทใหญ่ไม่ได้นำส่งหรืออยู่ในกระบวนการของการนำส่งงบการเงินของบริษัทให้แก่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการออกขายหลักทรัพย์ใดๆ ในตลาดสาธารณะ และ
- 4.1.4 บริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดหรือบริษัทใหญ่ในลำดับระหว่างกลางจัดทำงบการเงินและเผยแพร่เป็นข้อมูลสาธารณะ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน โดยได้รวมบริษัทย่อยไว้ในงบการเงินหรือวัดมูลค่าบริษัทย่อยด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 4.2 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 4.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 4ก มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่บังคับใช้กับโครงการผลประโยชน์หลังออกจากงานหรือโครงการผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงานซึ่งต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน
- 4ข บริษัทใหญ่ซึ่งเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องไม่นำเสนองบการเงินรวม ถ้ากิจการต้องวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทย่อยด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 31 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

การควบคุม

- 5 ผู้ลงทุนต้องกำหนดว่าผู้ลงทุนเป็นบริษัทใหญ่หรือไม่ โดยการประเมินว่าผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงลักษณะของความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน

- 6 ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนและมีความสามารถที่จะทำให้ผลตอบแทนดังกล่าวจากการมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- 7 ดังนั้น ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุน ก็ต่อเมื่อผู้ลงทุนเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้
- 7.1 การมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 10 ถึง 14)
- 7.2 ฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 15 ถึง 16) และ
- 7.3 การมีความสามารถในการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน เพื่อให้ได้จำนวนผลตอบแทนของผู้ลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 17 ถึง 18)
- 8 ผู้ลงทุนต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์ทั้งหมดเมื่อทำการประเมินว่าผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องทบทวนการประเมินดังกล่าว ถ้าข้อเท็จจริงและสถานการณ์บ่งชี้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งในสามองค์ประกอบของการควบคุมตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 7 (ดูย่อหน้าที่ ข80 ถึง ข85)
- 9 ผู้ลงทุนตั้งแต่สองคนหรือมากกว่านั้นร่วมกันควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อมีการร่วมกันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้ไม่มีผู้ลงทุนรายใดสามารถสั่งการกิจกรรมโดยปราศจากการร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ ผู้ลงทุนแต่ละรายไม่สามารถควบคุมผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนแต่ละคนจะบันทึกบัญชีส่วนได้เสียของตนในผู้ได้รับการลงทุน ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

อำนาจ

- 10 ผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนเมื่อสิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ กิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน
- 11 อำนาจเกิดจากสิทธิ ในบางครั้งการประเมินอำนาจเป็นเรื่องตรงไปตรงมา เช่น เมื่ออำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนได้มาจากสิทธิในการออกเสียงที่ได้รับจากตราสารทุนโดยตรงและเพียงอย่างเดียว เช่น หุ้น และสามารถประเมินได้จากการพิจารณาสิทธิในการออกเสียงจากการถือหุ้นดังกล่าวในกรณีอื่น การประเมินอาจจะซับซ้อนและต้องใช้เวลาที่มากกว่าหนึ่งปัจจัยในการพิจารณา เช่น เมื่ออำนาจเกิดจากหนึ่งข้อตกลงตามสัญญาหนึ่งสัญญาหรือมากกว่านั้น
- 12 ผู้ลงทุนซึ่งมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องถือว่ามีอำนาจ ถึงแม้ว่าสิทธินั้นยังมิได้มีการใช้ก็ตาม หลักฐานซึ่งแสดงว่าผู้ลงทุนได้สั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะช่วยในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่ แต่หลักฐานเหล่านั้นไม่ให้ข้อสรุปด้วยตัวเองในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่

- 13 ในกรณีที่มีผู้ลงทุนสองคนหรือมากกว่านั้น และเมื่อสิทธิที่มีอยู่ของแต่ละคนทำให้มีความสามารถเป็นเอกภาพในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนที่มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนเป็นผู้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- 14 ผู้ลงทุนสามารถมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนได้ ถึงแม้ว่าสิทธิที่มีอยู่ของกิจการอื่นจะทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการมีส่วนร่วมในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เมื่ออีกกิจการหนึ่งมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนซึ่งถือเพียงสิทธิเพื่อการคุ้มครองไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข26 ถึง ข28) และดังนั้นถือว่าไม่ได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน

ผลตอบแทน

- 15 ผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน เมื่อผลตอบแทนของผู้ลงทุนจากการเข้าไปเกี่ยวข้องนั้นมีโอกาสที่จะผันแปรตามผลการดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุน โดยผลตอบแทนของผู้ลงทุนนั้นเป็นผลตอบแทนเชิงบวกเพียงอย่างเดียวหรือผลตอบแทนเชิงลบเพียงอย่างเดียว หรือทั้งผลตอบแทนเชิงบวกและผลตอบแทนเชิงลบ
- 16 ถึงแม้ว่าจะมีผู้ลงทุนรายเดียวที่สามารถควบคุมผู้ได้รับการลงทุนได้ แต่กิจการมากกว่าหนึ่งรายสามารถมีส่วนแบ่งในผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน เช่น ผู้ถือหุ้นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม สามารถมีส่วนแบ่งในกำไรหรือการจ่ายปันผลของผู้ได้รับการลงทุน

ความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจและผลตอบแทน

- 17 ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อผู้ลงทุนไม่เพียงมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน และมีฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน แต่ยังสามารถใช้อำนาจในการทำให้เกิดผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ลงทุนจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนนั้น
- 18 ดังนั้นผู้ลงทุนที่มีสิทธิในการตัดสินใจ ต้องพิจารณาว่าเป็นตัวการหรือตัวแทน ผู้ลงทุนที่เป็นตัวแทนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข58 ถึง ข72 ไม่เป็นผู้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหากใช้สิทธิในการตัดสินใจตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อกำหนดทางการบัญชี

- 19 บริษัทใหญ่ต้องจัดทำงบการเงินรวมโดยใช้นโยบายการบัญชีเดียวกันสำหรับรายการที่เหมือนกันและเหตุการณ์อื่น ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

- 20 การจัดท่างบการเงินรวมของผู้ได้รับการลงทุนต้องเริ่มตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน และสิ้นสุดเมื่อผู้ลงทุนสูญเสียการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน
- 21 ย่อหน้าที่ ข86 ถึง ข93 ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติในการจัดท่างบการเงินรวม

ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

- 22 บริษัทใหญ่ต้องนำเสนอส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในงบแสดงฐานะการเงินรวมในส่วนของผู้ถือหุ้นแยกจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่เป็นของบริษัทใหญ่
- 23 การเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อยซึ่งมิได้ส่งผลให้บริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อยถือเป็นรายการในส่วนของผู้ถือหุ้น (กล่าวคือ รายการกับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ)
- 24 ย่อหน้าที่ ข94 ถึง ข96 ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในงบการเงินรวม

การสูญเสียการควบคุม

- 25 ในกรณีที่บริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย บริษัทใหญ่ต้องปฏิบัติดังนี้
- 25.1 ต้องตัดรายการสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อยเดิมที่เคยมีการควบคุมออกจากงบแสดงฐานะการเงินรวม
- 25.2 รับรู้เงินลงทุนที่เหลือในบริษัทย่อยเดิมที่เคยมีการควบคุมในมูลค่ายุติธรรม เมื่อสูญเสียการควบคุมและหลังจากนั้นรับรู้เงินลงทุนและรายการลูกหนี้หรือเจ้าหนี้กับบริษัทย่อยเดิมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมูลค่ายุติธรรมที่กล่าวถึงนั้นถือเป็นมูลค่ายุติธรรมเริ่มแรกที่รับรู้ของสินทรัพย์ทางการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน หรือเป็นราคาทุนเริ่มแรกที่รับรู้ของเงินลงทุนในบริษัทร่วมหรือการร่วมค้า
- 25.3 รับรู้กำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการสูญเสียการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียเดิมที่เคยมีการควบคุม
- 26 ย่อหน้าที่ ข97 ถึง ข99 ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการสูญเสียการควบคุม

การกำหนดว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่

- 27 บริษัทใหญ่ต้องกำหนดว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนคือกิจการซึ่ง
- 27.1 ได้รับความลงทุนจากผู้ลงทุนหนึ่งรายหรือมากกว่าเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านการบริหารเงินลงทุนแก่ผู้ลงทุนเหล่านั้น

- 27.2 ให้คำมั่นกับผู้ลงทุนว่าวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจของกิจการคือการนำเงินทุนไปลงทุนเพื่อให้ได้มาเฉพาะเพียงผลตอบแทนจากการเพิ่มมูลค่าเงินทุน รายได้จากการลงทุน หรือทั้งสองกรณี และ
- 27.3 วัดและประเมินผลการดำเนินงานจากเงินลงทุนเกือบจะทั้งหมดด้วยเกณฑ์มูลค่ายุติธรรม

ย่อหน้าที่ ๗๕ก ถึง ๗๕จ ให้แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

- 28 ในการประเมินว่ากิจการเป็นไปตามคำนิยามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 27 หรือไม่นั้น กิจการต้องพิจารณาว่ากิจการมีลักษณะปกติของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน ดังต่อไปนี้หรือไม่
- 28.1 กิจการมีเงินลงทุนมากกว่าหนึ่งแห่ง (ดูย่อหน้าที่ ๗๕ค ถึง ๗๕ณ)
- 28.2 กิจการมีผู้ลงทุนมากกว่าหนึ่งราย (ดูย่อหน้าที่ ๗๕ด ถึง ๗๕ฉ)
- 28.3 กิจการมีผู้ลงทุนที่มีใช้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันกับกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ๗๕ท ถึง ๗๕ธ) และ
- 28.4 กิจการมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในรูปแบบของส่วนของเจ้าของ หรือส่วนได้เสียที่คล้ายคลึง (ดูย่อหน้าที่ ๗๕น ถึง ๗๕บ)
- การขาดหายไปของลักษณะปกติดังกล่าวในบางข้อไม่จำเป็นที่จะทำให้กิจการถูกตัดสิทธิจากการจัดประเภทเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนที่มีลักษณะปกติดังกล่าวไม่ครบทุกข้อต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 9ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น
- 29 หากข้อเท็จจริง และสถานการณ์บ่งชี้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งในสามองค์ประกอบที่เป็นคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 27 หรือ มีการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะปกติของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 28 บริษัทใหญ่ต้องประเมินใหม่ว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่
- 30 บริษัทใหญ่ที่สิ้นสุดการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน หรือกลายมาเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงสถานภาพดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่การเปลี่ยนแปลงสถานภาพเกิดขึ้น (ดูย่อหน้าที่ ๗100 ถึง ๗101)

ข้อยกเว้นในการจัดทำงบการเงินรวมของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน

- 31 ยกเว้นที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 32 กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องไม่รวมบริษัทย่อยหรือต้องไม่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจเมื่อกิจการได้มาซึ่งการควบคุมในกิจการอื่น แต่กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้อง

วัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทย่อยด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กล่าวไว้ใน
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

- 32 แม้ว่าจะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 31 แล้ว หากกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนมีบริษัทย่อย
ซึ่งบริษัทย่อยนั้นมิได้เป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนและมีวัตถุประสงค์หลักและ
กิจกรรมหลักในการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการลงทุนของกิจการที่ดำเนินธุรกิจ
ด้านการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ๗๕๕ ถึง ๗๕๖) กิจการต้องรวมบริษัทย่อยดังกล่าวในการจัดทำ
งบการเงินรวมตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 19 ถึง 26 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
และถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ
สำหรับการได้มาซึ่งบริษัทย่อยดังกล่าว
- 33 บริษัทใหญ่ของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องรวมกิจการทั้งหมดที่บริษัทใหญ่มีอำนาจ
ควบคุมในการจัดทำงบการเงินรวม ซึ่งรวมถึงกิจการที่ถูกควบคุมผ่านบริษัทย่อยซึ่งเป็นกิจการที่
ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน ยกเว้นบริษัทใหญ่เองเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

งบการเงินรวม	หมายถึง	งบการเงินของกลุ่มกิจการที่มีการนำเสนอสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดของบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยเสมือนว่าเป็นของหน่วยงานทางเศรษฐกิจหน่วยงานเดียว
การควบคุมผู้ได้รับการลงทุน	หมายถึง	ผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน และมีความสามารถที่จะทำให้เกิดผลตอบแทนดังกล่าวจากการมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
ผู้ตัดสินใจ	หมายถึง	กิจการที่มีสิทธิในการตัดสินใจไม่ว่าจะเป็นตัวการหรือตัวแทนของกิจการอื่น
กลุ่มกิจการ	หมายถึง	บริษัทใหญ่และบริษัทย่อย
กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน	หมายถึง	กิจการซึ่ง <ol style="list-style-type: none"> 1) ได้รับเงินทุนจากผู้ลงทุนหนึ่งรายหรือมากกว่าเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านการบริหารเงินลงทุนแก่ผู้ลงทุนเหล่านั้น 2) ให้คำมั่นสัญญากับผู้ลงทุนว่าวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจคือการนำเงินทุนไปลงทุนเพื่อให้ได้มาเฉพาะเพียงผลตอบแทนจากการเพิ่มมูลค่าของเงินทุน รายได้จากการลงทุน หรือทั้งสองกรณี และ 3) วัดและประเมินผลการดำเนินงานจากเงินลงทุนเกือบจะทั้งหมดด้วยเกณฑ์มูลค่ายุติธรรม
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม	หมายถึง	ส่วนได้เสียในบริษัทย่อยที่ไม่ได้เป็นของบริษัทใหญ่ทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม
บริษัทใหญ่	หมายถึง	กิจการซึ่งควบคุมกิจการอื่นหนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้น
อำนาจ	หมายถึง	สิทธิที่มีอยู่ที่ทำให้มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
สิทธิเพื่อการคุ้มครอง	หมายถึง	สิทธิที่มีการออกแบบเพื่อคุ้มครองส่วนได้เสียของผู้ที่ถือสิทธินั้น

โดยปราศจากการให้อำนาจเหนือกิจการที่สิทธินั้นเกี่ยวข้อง

กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	หมายถึง	สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุนที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน
สิทธิในการถอดถอน	หมายถึง	สิทธิในการถอดถอนผู้ตัดสินใจจากอำนาจตัดสินใจ
บริษัทย่อย	หมายถึง	กิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของอีกกิจการหนึ่ง

คำนิยามต่อไปนี้มีอธิบายใน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน และใช้ความหมายตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บริษัทร่วม
- ส่วนได้เสียในกิจการอื่น
- การร่วมค้า
- ผู้บริหารสำคัญ
- กิจการที่เกี่ยวข้องกัน
- อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินซึ่งอธิบายแนวทางปฏิบัติของย่อหน้าที่ 1 ถึง 33 และมีความเทียบเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ข1 ตัวอย่างในภาคผนวกนี้แสดงให้เห็นสถานการณ์ตามสมมติฐาน ถึงแม้ว่าบางแง่มุมของตัวอย่างอาจพบได้ในสถานการณ์จริง ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ทั้งหมดของแต่ละกรณีจะต้องมีการนำมาประเมินเมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาประยุกต์ใช้

การประเมินการควบคุม

- ข2 ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องประเมินว่าตนมีครบทุกองค์ประกอบต่อไปนี้หรือไม่
- ข2.1 การมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
 - ข2.2 ฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน และ
 - ข2.3 การมีความสามารถในการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนเพื่อให้ได้จำนวนผลตอบแทนของผู้ลงทุน
- ข3 การพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้อาจช่วยในการกำหนดว่ามีการควบคุม
- ข3.1 วัตถุประสงค์ของผู้ได้รับการลงทุนและการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข8)
 - ข3.2 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องคืออะไร และมีการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนั้นอย่างไร (ดูย่อหน้าที่ ข11 ถึง ข13)
 - ข3.3 สิทธิของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ ข14 ถึง ข54)
 - ข3.4 ผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ ข55 ถึง ข57) และ
 - ข3.5 ผู้ลงทุนสามารถใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนเพื่อให้ได้จำนวนผลตอบแทนของผู้ลงทุนหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ ข58 ถึง ข72)
- ข4 เมื่อมีการประเมินการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาลักษณะของความสัมพันธ์ของตนกับกิจการอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข73 ถึง ข75)

วัตถุประสงค์ของผู้ได้รับการลงทุนและการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน

- ข5 ในการประเมินการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้ได้รับการลงทุนและการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน เพื่อที่จะระบุกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง วิธีการที่ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้ใดมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมเหล่านั้น และผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบแทนจากกิจกรรมเหล่านั้น
- ข6 เมื่อมีการพิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้ได้รับการลงทุนและการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน อาจเกิดความชัดเจนว่าการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนอาศัยตราสารทุนที่ให้สิทธิผู้ถือตราสารในการออกเสียงตามสัดส่วนที่ลงทุน เช่น หุ้นสามัญในผู้ได้รับการลงทุน ในกรณีนี้ หากไม่มีข้อตกลงอื่นใดเพิ่มเติมที่เปลี่ยนแปลงอำนาจในการตัดสินใจ การประเมินการควบคุมจะเน้นที่ฝ่ายใด (ถ้ามี) มีความสามารถในการใช้สิทธิออกเสียงที่เพียงพอเพื่อกำหนดนโยบายการดำเนินงานและการเงินของผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข34 ถึง ข50) ในกรณีที่ตรงไปตรงมาที่สุด หากไม่มีปัจจัยอื่น ผู้ลงทุนที่ถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน
- ข7 ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ในกรณีที่มีความซับซ้อน อาจจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยอื่นบางปัจจัยหรือทุกปัจจัยในย่อหน้าที่ ข3
- ข8 ผู้ได้รับการลงทุนอาจได้รับการออกแบบเพื่อให้สิทธิในการออกเสียงไม่เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจว่าใครเป็นผู้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน เช่น เมื่อสิทธิในการออกเสียงเกี่ยวข้องกับงานด้านการบริหารเท่านั้น และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการสั่งการด้วยข้อตกลงตามสัญญา ในกรณีนี้ การพิจารณาของผู้ลงทุนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของผู้ได้รับการลงทุนและการออกแบบผู้ได้รับการลงทุนต้องรวมถึงการพิจารณาความเสี่ยงที่ผู้ได้รับการลงทุนถูกออกแบบมาให้มีฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ความเสี่ยงที่ผู้ได้รับการลงทุนถูกออกแบบมาให้ส่งผ่านไปยังกิจการต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนและพิจารณาว่าผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงเหล่านั้น บางส่วนหรือทั้งหมดหรือไม่ การพิจารณาความเสี่ยงนั้นไม่เพียงรวมถึงผลกระทบในทางลบแต่รวมถึงโอกาสในทางบวกด้วย

อำนาจ

- ข9 การที่ผู้ลงทุนจะมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน สิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนต้องทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินอำนาจต้องพิจารณาเฉพาะสิทธิที่มีความสำคัญและสิทธิที่มีใช้สิทธิเพื่อการคุ้มครอง (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข28)
- ข10 การกำหนดว่าผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง วิธีการที่ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และสิทธิที่ผู้ลงทุนและกิจการอื่นมีที่เกี่ยวกับผู้ได้รับการลงทุน

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องและการสังการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

- ข11 สำหรับผู้ได้รับการลงทุนจำนวนมาก กิจกรรมการดำเนินงานและกิจกรรมการจัดหาเงินหลายแบบ มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน ตัวอย่างของกิจกรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่สามารถเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง จะรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงกิจกรรมดังนี้
- ข11.1 การซื้อและขายสินค้าหรือบริการ
 - ข11.2 การจัดการสินทรัพย์ทางการเงินตลอดอายุของสินทรัพย์ (รวมถึงเมื่อผิดนัดชำระหนี้)
 - ข11.3 การเลือก การได้มาหรือการจำหน่ายสินทรัพย์
 - ข11.4 การวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ หรือกระบวนการใหม่ๆ และ
 - ข11.5 การกำหนดโครงสร้างของเงินทุนหรือการได้รับเงินทุน
- ข12 ตัวอย่างของการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง
- ข12.1 การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานและการลงทุนของผู้ได้รับการลงทุนซึ่งรวมถึงงบประมาณ และ
 - ข12.2 การแต่งตั้งและการกำหนดค่าตอบแทนผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนหรือผู้ให้บริการแก่ผู้ได้รับการลงทุนและการยกเลิกบริการ หรือการจ้างงานนั้น
- ข13 ในบางสถานการณ์ กิจกรรมทั้งก่อนและหลังการเกิดของสถานการณ์เฉพาะอาจเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เมื่อผู้ลงทุนสองคนหรือมากกว่าสองคนขึ้นไปไม่มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นในเวลาที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาว่าผู้ลงทุนคนใดที่สามารถสั่งการกิจกรรมที่ทำให้เกิดผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนที่สอดคล้องกับสิทธิในการตัดสินใจเห็นชอบ (ดูย่อหน้าที่ 13) ผู้ลงทุนต้องมีการทบทวนการประเมินนี้ตลอดเวลาเมื่อมีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป

ตัวอย่างการนำมาใช้
<p>ตัวอย่างที่ 1</p> <p>ผู้ลงทุนสองกลุ่มได้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนเพื่อพัฒนาและทำการตลาดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ผู้ลงทุนคนแรกรับผิดชอบในการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์นั้น ซึ่งเป็นฝ่ายเดียวที่สามารถทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการขอการรับรองทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ หลังจากที่ได้รับ การรับรองทางกฎหมายแล้ว ผู้ลงทุนอีกกลุ่มจะทำการผลิตและการตลาดต่อไป ซึ่งผู้ลงทุนกลุ่มนี้จะเป็นฝ่ายเดียวที่สามารถทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตและการตลาด ในกรณีที่กิจกรรมการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมายกับกิจกรรมการผลิตและการตลาดมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจเท่ากัน ผู้ลงทุนแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องพิจารณาว่ากิจกรรมใดมีผลกระทบโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน จากที่กล่าวมาแล้วว่าผู้ลงทุนแต่ละฝ่ายจะต้องพิจารณาว่ากิจกรรมการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมาย หรือกิจกรรมการผลิตและการตลาดมีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน และใครสามารถสั่งการกิจกรรมนั้น ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนรายใดมีอำนาจ ผู้ลงทุนจะพิจารณาสิ่งต่างๆ ดังนี้</p>

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 1

- (1) วัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน
 - (2) ปัจจัยที่กำหนดกำไรขั้นต้น รายได้ และมูลค่าของผู้ได้รับการลงทุน หรือมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์
 - (3) ผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนจากอำนาจการตัดสินใจของผู้ลงทุนแต่ละรายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในข้อ (2) และ
 - (4) ฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนของผู้ลงทุน
- ตามตัวอย่างนี้ ผู้ลงทุนจะพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ด้วย
- (5) ความไม่แน่นอนและความพยายามที่ใช้ในการได้รับรองทางกฎหมาย (พิจารณาถึงความสำเร็จของผู้ลงทุนเกี่ยวกับการพัฒนาและการขอการรับรองทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ผ่านมา) และ
 - (6) ผู้ลงทุนรายใดควบคุมผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์หลังจากระยะเวลาของการพัฒนาประสบความสำเร็จ

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 2

กิจการลงทุนแห่งหนึ่ง (ผู้ได้รับการลงทุน) มีการจัดตั้งและได้รับทุนจากตราสารหนี้ซึ่งถือโดยผู้ลงทุน (ผู้ลงทุนในหนี้) และตราสารทุนซึ่งถือโดยผู้ลงทุนอื่นจำนวนหนึ่ง ส่วนที่เป็นทุน (Equity Tranche) ถูกออกแบบมาเพื่อรับผลขาดทุนแรกและรับผลตอบแทนส่วนที่เหลือของผู้ได้รับการลงทุน โดยหนึ่งในผู้ลงทุนในตราสารทุนซึ่งถือหุ้นร้อยละ 30 ของส่วนของผู้ถือหุ้นทำหน้าที่เป็นผู้จัดการสินทรัพย์ด้วย ผู้ได้รับการลงทุนใช้เงินที่ได้มาเพื่อซื้อกลุ่มการลงทุน (portfolio) ในสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งทำให้ผู้ได้รับการลงทุนมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตที่อาจเป็นไปได้ที่เกี่ยวข้องกับการผิดนัดชำระเงินต้นและดอกเบี้ยของสินทรัพย์ ส่วนรายการที่มีการขายให้แก่ผู้ลงทุนในตราสารหนี้โดยถือเป็นการลงทุนที่มีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำจากความเป็นไปได้ที่สินทรัพย์ในกลุ่มการลงทุนจะผิดนัดชำระ เนื่องจากลักษณะของสินทรัพย์และเนื่องจากผู้ลงทุนในส่วนที่เป็นทุนถูกออกแบบมาให้การขาดทุนแรกของผู้ได้รับการลงทุน ผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากการบริหารกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือก การซื้อและการจำหน่ายสินทรัพย์ภายใต้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกลุ่มการลงทุนและการจัดการเมื่อกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ผิดนัดชำระ กิจกรรมเหล่านั้นจะมีการจัดการโดยผู้บริหารสินทรัพย์จนกว่าการผิดนัดชำระถึงสัดส่วนที่ระบุไว้ของมูลค่ากลุ่มการลงทุน (ได้แก่เมื่อมูลค่าของกลุ่มการลงทุนถึงระดับที่ส่วนของผู้ลงทุนของผู้ได้รับการลงทุนถูกใช้ไปจนหมด) ณ เวลานั้น ผู้ดูแลกองทุนภายนอกจะจัดการสินทรัพย์ตามคำสั่งของผู้ลงทุนในตราสารหนี้

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 2

การจัดการกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุนเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุน ผู้จัดการสินทรัพย์มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจนกว่าสินทรัพย์ที่ผิคนัดชำระจะถึงสัดส่วนที่ระบุไว้ของมูลค่ากลุ่มการลงทุน ผู้ลงทุนในตราสารหนี้สามารถสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเมื่อมูลค่าของสินทรัพย์ที่ผิคนัดชำระเงินผ่านพ้นสัดส่วนที่ระบุไว้ของมูลค่ากลุ่มการลงทุน ผู้จัดการสินทรัพย์และผู้ลงทุนในตราสารหนี้แต่ละฝ่ายควรพิจารณาว่าพวกเขาสามารถสั่งการกิจกรรมที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุดต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนได้หรือไม่ รวมถึงพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุนและฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนที่มีต่อแต่ละฝ่าย

สิทธิที่ให้ผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน

- ข14 อำนาจเกิดจากสิทธิ เพื่อให้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน สิทธิที่มีอยู่ต้องทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง สิทธิที่อาจให้อำนาจแก่ผู้ลงทุนสามารถมีความแตกต่างกันได้ระหว่างผู้ได้รับการลงทุนแต่ละราย
- ข15 ตัวอย่างของสิทธิ ไม่ว่าจะเพียงเรื่องเดียวหรือรวมกันหลายเรื่อง สามารถให้อำนาจผู้ลงทุนซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง
- ข15.1 สิทธิในรูปแบบของสิทธิในการออกเสียง (หรือสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้) ของผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข34 ถึง ข50)
- ข15.2 สิทธิในการแต่งตั้ง การมอบหมาย หรือการถอดถอนสมาชิกของผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนซึ่งมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข15.3 สิทธิในการแต่งตั้ง หรือถอดถอนอีกกิจการหนึ่งซึ่งเป็นผู้สั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข15.4 สิทธิในการสั่งการผู้ได้รับการลงทุนให้เข้าทำรายการ หรือคัดค้านการเปลี่ยนแปลงในรายการเพื่อประโยชน์ของผู้ลงทุน และ
- ข15.5 สิทธิอื่น (เช่น สิทธิในการตัดสินใจที่ระบุไว้ในสัญญาการบริหาร) ซึ่งให้ผู้ถือมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข16 โดยทั่วไป เมื่อผู้ได้รับการลงทุนมีกิจกรรมการดำเนินงานและกิจกรรมการจัดหาเงินหลายอย่างซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน และเมื่อการตัดสินใจที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านี้ต้องทำอย่างต่อเนื่องควรเป็นสิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายกันที่ให้อำนาจแก่ผู้ลงทุนไม่เป็นการให้สิทธิออกเสียงเพียงอย่างเดียวหรือรวมกันกับข้อตกลงอื่น
- ข17 เมื่อสิทธิการออกเสียงไม่สามารถมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน เช่น เมื่อสิทธิในการออกเสียงเกี่ยวข้องกับงานบริหารเท่านั้น และข้อตกลงตามสัญญาเป็นตัวกำหนดทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้ลงทุนต้องประเมินข้อตกลงตามสัญญาเหล่านั้น

เพื่อพิจารณาว่าตนมีสิทธิเพียงพอที่ให้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีสิทธิเพียงพอที่ให้อำนาจหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข8) และข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข51 ถึง ข54 ร่วมกับย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข20

- ข18 ในบางสถานการณ์ อาจยากที่จะกำหนดว่าสิทธิของผู้ลงทุนมีเพียงพอที่จะให้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ในกรณีนี้เพื่อให้การประเมินอำนาจสามารถทำได้ ผู้ลงทุนต้องพิจารณาหลักฐานว่าตนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพียงผู้เดียวหรือไม่การพิจารณานั้นคำนึงถึง แต่ไม่จำกัดเพียงรายการต่อไปนี้ ซึ่งเมื่อพิจารณาร่วมกับสิทธิและข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20 อาจให้หลักฐานว่าสิทธิของผู้ลงทุนเพียงพอที่จะมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- ข18.1 ผู้ลงทุนแม้ว่าไม่มีสิทธิตามสัญญา สามารถแต่งตั้ง หรือให้การอนุมัติผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนซึ่งมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - ข18.2 ผู้ลงทุนแม้ว่าไม่มีสิทธิตามสัญญา สามารถสั่งการผู้ได้รับการลงทุนให้เข้าทำรายการหรือคัดค้านการเปลี่ยนแปลงรายการที่มีนัยสำคัญ เพื่อประโยชน์ของผู้ลงทุน
 - ข18.3 ผู้ลงทุนสามารถมีอิทธิพลในกระบวนการเสนอชื่อเพื่อเลือกสมาชิกของผู้กำกับดูแลของผู้ได้รับการลงทุน หรือการได้รับมอบอำนาจในสิทธิออกเสียงจากผู้ถือรายอื่น
 - ข18.4 ผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนคือบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุน (เช่น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (chief executive officer) ของผู้ได้รับการลงทุนและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของผู้ลงทุนเป็นคนเดียวกัน)
 - ข18.5 ส่วนใหญ่ของสมาชิกที่มีหน้าที่กำกับดูแลผู้ได้รับการลงทุนเป็นบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุน
- ข19 บางครั้งมีข้อบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนมีความสัมพันธ์พิเศษกับผู้ได้รับการลงทุน ที่เป็นข้อบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนมีส่วนได้เสียมากกว่าส่วนได้เสียแบบตั้งรับ (a passive interest) ความมีอยู่ของแต่ละข้อบ่งชี้หรือข้อบ่งชี้ประกอบกันบางอย่างมิได้หมายความว่าเข้าเงื่อนไขของอำนาจเสมอไป อย่างไรก็ตามการมีส่วนได้เสียมากกว่าส่วนได้เสียแบบตั้งรับในผู้ได้รับการลงทุนนั้นอาจบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนมีสิทธิอื่นที่เกี่ยวข้องอื่นที่เพียงพอที่สามารถให้เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน เช่น การที่ผู้ลงทุนมีส่วนได้เสียมากกว่าส่วนได้เสียแบบตั้งรับและประกอบกับสิทธิอื่นอาจบ่งชี้อำนาจได้ดังนี้
- ข19.1 ผู้บริหารสำคัญของผู้ได้รับการลงทุนซึ่งมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นพนักงานปัจจุบันหรือเคยเป็นพนักงานของผู้ลงทุน
 - ข19.2 การดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุนขึ้นอยู่กับผู้ลงทุน ดังเช่นสถานการณ์ดังต่อไปนี้
 - ข19.2.1 ผู้ได้รับการลงทุนพึ่งพาเงินทุนจากผู้ลงทุนในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญของการดำเนินงาน
 - ข19.2.2 ผู้ลงทุนให้การรับประกันภาระผูกพันของกิจการในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญ

- ข19.2.3 ผู้ได้รับการลงทุนขึ้นอยู่กับผู้ลงทุนในบริการที่สำคัญ เทคโนโลยี วัสดุหรือ วัตถุดิบ
- ข19.2.4 ผู้ลงทุนมีการควบคุมสินทรัพย์ เช่น ใบอนุญาต หรือเครื่องหมายทางการค้า ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานหลักของผู้ได้รับการลงทุน
- ข19.2.5 ผู้ได้รับการลงทุนพึ่งพาผู้ลงทุนในเรื่องผู้บริหารสำคัญ เช่น เมื่อบุคลากรของผู้ลงทุนมีความรู้ความชำนาญเฉพาะในการดำเนินงานหลักของผู้ได้รับการลงทุน
- ข19.3 กิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุนในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญเกี่ยวข้องหรือเป็นการดำเนินการแทนผู้ลงทุน
- ข19.4 ฐานะเปิดต่อหรือสิทธิของผู้ลงทุนในผลตอบแทนจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนไม่เป็นสัดส่วนกับสิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายคลึงกัน เช่น อาจมีบางสถานการณ์ที่ผู้ลงทุนมีสิทธิหรือมีฐานะเปิดต่อผลตอบแทนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนแต่ถือสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน
- ข20 ฐานะเปิดต่อหรือสิทธิในความผันแปรของผลตอบแทนของผู้ลงทุนจากการเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนยิ่งมากยิ่งมีแรงจูงใจสำหรับผู้ลงทุนในการได้สิทธิที่เพียงพอที่จะให้อำนาจ ดังนั้น ฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนที่สูงเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนอาจมีอำนาจ อย่างไรก็ตาม ขอบเขตของฐานะเปิดของผู้ลงทุนด้วยตัวเองนั้นไม่ได้กำหนดว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่
- ข21 เมื่อปัจจัยในย่อหน้าที่ ข18 และข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20 มีการพิจารณาร่วมกันกับสิทธิของผู้ลงทุน ต้องให้น้ำหนักมากกับหลักฐานเรื่องอำนาจตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ ข18

สิทธิที่มีความสำคัญ

- ข22 ในการประเมินว่าผู้ซึ่งลงทุนมีอำนาจหรือไม่จะพิจารณาเพียงสิทธิที่มีความสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (ถือโดยผู้ลงทุนและอื่น ๆ) สิทธิจะมีความสำคัญ เมื่อผู้ถือต้องมีความสามารถในการใช้สิทธิในทางปฏิบัติ
- ข23 การกำหนดว่าสิทธิมีความสำคัญหรือไม่ต้องใช้ดุลยพินิจ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงทั้งหมดและสถานการณ์นั้น ปัจจัยที่นำมาพิจารณาในการกำหนดรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อต่อไปนี้
- ข23.1 มีอุปสรรค (ทางเศรษฐกิจหรืออื่น ๆ) ที่ป้องกันผู้ถือรายหนึ่ง (หรือผู้ถือหลายราย) จากการใช้สิทธิ ตัวอย่างของอุปสรรคดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง
- ข23.1.1 บทลงโทษทางการเงิน และแรงจูงใจที่จะป้องกัน (หรือยับยั้ง) ผู้ถือในการใช้สิทธิ
- ข23.1.2 ราคาใช้สิทธิ หรือราคาแปลงสภาพ ที่ทำให้เกิดอุปสรรคทางการเงินที่ป้องกันผู้ถือ (หรือยับยั้ง) จากการใช้สิทธิ

- ข23.1.3 เงื่อนไขและสถานการณ์ที่จะทำให้ไม่ได้ใช้สิทธิ เช่น เงื่อนไขที่จำกัดเวลาการใช้สิทธิแบบสั้นๆ
- ข23.1.4 ขาดหรือไม่ชัดเจนซึ่งกลไกในการหาเอกสารของผู้ได้รับการลงทุนที่สมเหตุสมผล หรือกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ที่จะยินยอมให้ผู้ถือได้ใช้สิทธิ
- ข23.1.5 ผู้ถือที่มีสิทธิไม่สามารถได้รับข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้สิทธิ
- ข23.1.6 อุปสรรคในการดำเนินงานหรือแรงจูงใจที่จะป้องกัน (หรือยับยั้ง) ผู้ถือจากการใช้สิทธิ (ตัวอย่างเช่น ปราศจากซึ่งผู้จัดการที่เต็มใจหรือมีความสามารถในการให้บริการที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ หรือผู้ที่มีความสามารถในการให้บริการและเข้าร่วมได้เสียอื่นที่ถือโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ)
- ข23.1.7 กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ป้องกันไม่ให้ผู้ถือหุ้นใช้สิทธิ (เช่น นักลงทุนต่างชาติถูกห้ามไม่ให้ใช้สิทธิ)
- ข23.2 เมื่อการใช้สิทธินั้นกำหนดให้มีความเห็นชอบมากกว่าหนึ่งราย หรือเมื่อสิทธิมีการถือมากกว่าหนึ่งราย ไม่ว่าจะมียกเลิกที่ทำให้ผู้ถือเหล่านั้นมีความสามารถในทางปฏิบัติในการใช้สิทธิร่วมกันหากเลือกที่จะปฏิบัติเช่นนั้นหรือไม่ การที่ไม่มีกลไกเหล่านี้เป็นข้อบ่งชี้ว่าสิทธินั้นไม่มีความสำคัญ ยังมีหลายฝ่ายซึ่งต้องมีการตกลงกันในการใช้สิทธิ ซึ่งเป็นไปได้ไม่น้อยที่สิทธินั้นจะมีความสำคัญ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการที่มีสมาชิกที่เป็นอิสระจากผู้ตัดสินใจอาจจะเป็นกลไกสำหรับผู้ลงทุนหลายรายในการดำเนินการร่วมกันในการใช้สิทธิ ดังนั้นสิทธิในการถอดถอนซึ่งสามารถดำเนินการโดยคณะกรรมการที่เป็นอิสระจะมีความเป็นไปได้มากที่จะมีความสำคัญมากกว่าการใช้สิทธินั้นของผู้ลงทุนแต่ละรายจำนวนมาก
- ข23.3 ผู้ถือสิทธิรายหนึ่งหรือหลายรายจะได้รับผลประโยชน์จากการใช้สิทธินั้น หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ผู้ถือสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ในผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข47 ถึง ข50) ต้องพิจารณาราคาในการใช้สิทธิหรือราคาแปลงสภาพของเครื่องมือ ข้อตกลงและเงื่อนไขของสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้มีความเป็นไปได้มากที่จะมีความสำคัญเมื่อเครื่องมืออยู่นั้นอยู่ในภาวะสมควรใช้สิทธิ (in the money) หรือผู้ลงทุนจะได้รับผลประโยชน์จากเหตุผลอื่น (เช่น การรับรู้ของการผนึกกัน (synergies) ระหว่างผู้ลงทุนกับผู้ได้รับการลงทุน) จากการใช้สิทธิหรือการแปลงสภาพของเครื่องมือ
- ข24 การที่สิทธิจะมีความสำคัญ สิทธินั้นจะต้องสามารถใช้ได้เมื่อมีการตัดสินใจเกี่ยวกับการส่งภารกิจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโดยปกติต้องสามารถใช้สิทธิได้ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม บางครั้งสิทธินั้นสามารถมีความสำคัญถึงแม้ว่าสิทธินั้นยังไม่สามารถใช้ได้ในปัจจุบัน

ตัวอย่างการนำมาใช้**ตัวอย่างที่ 3**

ผู้ได้รับการลงทุนมีการประชุมผู้ถือหุ้นประจำปีเพื่อการตัดสินใจกำหนดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ตารางการประชุมผู้ถือหุ้นครั้งต่อไปจะเกิดขึ้นอีกใน 8 เดือนข้างหน้า อย่างไรก็ตาม ผู้ถือหุ้นแต่ละรายหรือหลายรายรวมกันแล้วอย่างน้อยร้อยละ 5 ของสิทธิในการออกเสียง สามารถเรียกประชุมวาระพิเศษเพื่อเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีอยู่เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ แต่มีข้อกำหนดต้องแจ้งผู้ถือหุ้นรายอื่น หมายความว่า การประชุมดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการได้อย่างน้อย 30 วัน นโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้เฉพาะในการประชุมผู้ถือหุ้นวาระพิเศษหรือการประชุมซึ่งมีตารางกำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งรวมถึงการอนุมัติการขายสินทรัพย์ที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับการตัดสินใจในการลงทุนหรือการจำหน่ายการลงทุนที่มีนัยสำคัญ

รูปแบบข้อเท็จจริงข้างต้นนั้นสามารถประยุกต์ใช้กับตัวอย่างที่ 3ก ถึง 3ง ตัวอย่างดังต่อไปนี้ แต่ละตัวอย่างแยกพิจารณาจากกัน

ตัวอย่างที่ 3ก

ผู้ลงทุนถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนนั้นมีความสำคัญเนื่องจากผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้เมื่อผู้ลงทุนต้องการ ข้อเท็จจริงที่ผู้ลงทุนต้องใช้เวลา 30 วัน ก่อนที่ผู้ลงทุนสามารถใช้สิทธิในการออกเสียงได้นั้นไม่ได้ทำให้ผู้ลงทุนไม่มีความสามารถในปัจจุบันเพื่อสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ได้หุ้นมา

ตัวอย่างที่ 3ข

ผู้ลงทุนทำสัญญาล่วงหน้าเพื่อที่จะได้หุ้นส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน สัญญาล่วงหน้าต้องมีการชำระเงินภายใน 25 วัน ผู้ถือหุ้นเดิมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการประชุมในวาระพิเศษจะเกิดขึ้นได้ต้องใช้เวลาอย่างน้อย 30 วัน ซึ่งในเวลานั้นสัญญาล่วงหน้าก็จะได้รับการชำระเงิน ดังนั้นผู้ลงทุนมีสิทธิที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ตามตัวอย่างที่ 3ก (กล่าวคือ ผู้ลงทุนที่ถือสัญญาล่วงหน้าสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้เมื่อผู้ลงทุนต้องการ) สัญญาล่วงหน้าของผู้ลงทุนนั้นมีความสำคัญที่ทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ แม้ก่อนที่มีการชำระเงินในสัญญาล่วงหน้า

ตัวอย่างที่ 3ค

ผู้ลงทุนที่ถือตราสารสิทธิเลือกที่สำคัญในการได้มาซึ่งหุ้นส่วนใหญ่ของผู้ได้รับการลงทุนโดยสามารถใช้สิทธิได้ภายใน 25 วันและอยู่ในภาวะสมควรใช้สิทธิอย่างยั่ง (deeply in the money) ข้อสรุปเหมือนตัวอย่างที่ 3ข

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 3ง

ผู้ลงทุนทำสัญญาล่วงหน้าเพื่อที่ได้มาซึ่งหุ้นส่วนใหญ่ของผู้ได้รับการลงทุน โดยไม่ได้มีสิทธิที่เกี่ยวข้องอื่นเหนือผู้ได้รับการลงทุน สัญญาล่วงหน้าต้องมีการชำระเงินภายใน 6 เดือน ข้อแตกต่างกับตัวอย่างข้างต้นคือผู้ลงทุนไม่มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ แต่ผู้ถือหุ้นเดิมมีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผู้ถือหุ้นเดิมสามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ก่อนที่จะมีการชำระเงินในสัญญาล่วงหน้า

- ข25 ลิขสิทธิ์ที่มีความสำคัญซึ่งสามารถใช้สิทธิได้โดยกิจการอื่นสามารถป้องกันผู้ลงทุนจากการเข้าควบคุมผู้ได้รับการลงทุน ลิขสิทธิ์ที่มีความสำคัญดังกล่าวไม่จำเป็นที่ผู้ถือจะมีความสามารถในการเป็นผู้ริเริ่มตัดสินใจ ตราบใดที่สิทธินั้นไม่ใช่เพียงเพื่อการคุ้มครอง (ดูย่อหน้าที่ ข26 ถึง ข28) ลิขสิทธิ์ที่มีความสำคัญที่ถือโดยกิจการอื่นอาจจะสามารถป้องกันผู้ลงทุนในการเข้าควบคุมผู้ได้รับการลงทุนได้ ถึงแม้ว่าสิทธินั้นจะให้ผู้ถือเพียงแต่ความสามารถในปัจจุบันเพื่ออนุมัติหรือขัดขวาง (block) การตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

สิทธิเพื่อการคุ้มครอง

- ข26 ในการประเมินว่าสิทธินั้นให้อำนาจผู้ลงทุนเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องประเมินว่าสิทธิที่มีอยู่กับสิทธิที่ผู้อื่นถือกันเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครองหรือไม่ สิทธิเพื่อการคุ้มครองเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานในกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน หรือการนำมาใช้ในสถานการณ์ยกเว้น อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกสิทธิที่นำมาใช้กับสถานการณ์ยกเว้น หรือสิทธิที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีเหตุการณ์บางอย่างจะเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครอง (ดูย่อหน้าที่ ข13 และ ข53)
- ข27 เนื่องจากสิทธิเพื่อการคุ้มครองมีการออกแบบมาให้คุ้มครองส่วนได้เสียของผู้ถือโดยที่มิได้ให้อำนาจควบคุมเหนือผู้ได้รับการลงทุนที่สิทธินั้นเกี่ยวข้อง ผู้ลงทุนที่ถือเฉพาะสิทธิเพื่อการคุ้มครองไม่สามารถมีอำนาจ หรือป้องกันผู้อื่นจากการมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนได้ (ดูย่อหน้าที่ 14)
- ข28 ตัวอย่างของสิทธิเพื่อการคุ้มครองรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อต่อไปนี้
- ข28.1 สิทธิของผู้ให้กู้ยืมในการจำกัดผู้กู้ยืมจากกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญของผู้กู้ยืมที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ให้กู้ยืม
- ข28.2 สิทธิของผู้ถือในส่วนตัวเสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมของผู้ได้รับการลงทุนในการอนุมัติรายจ่ายฝ่ายทุนที่สูงกว่าปกติของธุรกิจ หรือการอนุมัติการออกตราสารทุน หรือตราสารหนี้
- ข28.3 สิทธิของผู้ให้กู้ยืมที่จะควบคุมสินทรัพย์ของผู้กู้ยืม หากผู้กู้ยืมไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการชำระหนี้ที่ระบุไว้

แฟรนไชส์

- ข29 สัญญาแฟรนไชส์ซึ่งผู้ได้รับการลงทุนเป็นผู้ได้รับสิทธิ โดยปกติสิทธิของเจ้าของจะมีการออกแบบให้คุ้มครองยี่ห้อของแฟรนไชส์ (the franchise brand) สัญญาแฟรนไชส์โดยปกติจะให้เจ้าของมีสิทธิตัดสินใจในบางเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ได้รับสิทธิ
- ข30 โดยทั่วไปสิทธิของเจ้าของจะไม่จำกัดความสามารถของกิจการอื่นนอกเหนือจากเจ้าของสิทธิในการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิ หรือสิทธิตามสัญญาแฟรนไชส์ไม่จำเป็นที่จะให้เจ้าของสิทธิมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิ
- ข31 เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องแยกแยะระหว่างความสามารถในปัจจุบันที่จะตัดสินใจในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิกับความสามารถที่จะตัดสินใจเพื่อคุ้มครองยี่ห้อของแฟรนไชส์ เจ้าของสิทธิไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับสิทธิหากสิทธิที่มีอยู่ของกิจการอื่นทำให้เขาเหล่านั้นมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับสิทธิ
- ข32 การเข้าทำสัญญาแฟรนไชส์เป็นการตัดสินใจของผู้ได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการดำเนินธุรกิจตามข้อตกลงของสัญญาแฟรนไชส์เพื่อตนเอง
- ข33 การควบคุมเหนือการตัดสินใจขั้นพื้นฐานดังกล่าวเป็นรูปแบบทางกฎหมายของผู้ได้รับสิทธิ และโครงสร้างของเงินทุนอาจกำหนดโดยฝ่ายอื่นนอกจากเจ้าของสิทธิ และอาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับสิทธิ ยิ่งเจ้าของสิทธิให้การสนับสนุนทางการเงินในระดับต่ำและฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนของเจ้าของสิทธิในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าเจ้าของสิทธิมีเพียงสิทธิเพื่อการคุ้มครอง

สิทธิในการออกเสียง

- ข34 บ่อยครั้งที่ผู้ลงทุนมีความสามารถในปัจจุบันผ่านสิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายกันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้ลงทุนพิจารณาข้อกำหนดในส่วนนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข35 ถึง ข50) ถ้ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุนนั้นมีการสั่งการผ่านทางการใช้สิทธิในการออกเสียง

อำนาจที่มาจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่

- ข35 ผู้ลงทุนที่ถือสิทธิมากกว่ากึ่งหนึ่งของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุนมีอำนาจในสถานการณ์ดังต่อไปนี้ ยกเว้นเกี่ยวข้องกับย่อหน้าที่ ข36 หรือ ย่อหน้าที่ ข37
- ข35.1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการสั่งการจากผู้ถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ หรือ
- ข35.2 สมาชิกส่วนใหญ่ของผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการซึ่งสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการแต่งตั้งจากผู้ถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่

สิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่แต่ไม่มีอำนาจ

- ข36 สำหรับผู้ลงทุนที่ถือสิทธิในการออกเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ได้รับการลงทุน การที่จะมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนนั้น สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนนั้นต้องมีความสำคัญ สอดคล้องกับย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข25 และต้องทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในการปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโดยมากจะกระทำผ่านการกำหนดนโยบายในการดำเนินงานและการจัดหาเงิน หากสิทธิที่มีอยู่ของกิจการอื่นซึ่งทำให้สามารถสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้และกิจการนั้นไม่ได้เป็นตัวแทนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- ข37 ผู้ลงทุนไม่มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนถือสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุนหากสิทธิในการออกเสียงเหล่านั้นไม่มีความสำคัญ เช่น ผู้ลงทุนมีสิทธิในการออกเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งในผู้ได้รับการลงทุนไม่สามารถมีอำนาจถ้ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องขึ้นอยู่กับคำสั่งการโดยรัฐบาล ศาล ฝ่ายบริหาร ผู้รับผลประโยชน์ ผู้ชำระบัญชี หรือหน่วยงานกำกับดูแล

อำนาจที่ปราศจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่

- ข38 ผู้ลงทุนสามารถมีอำนาจถึงแม้ว่าถือสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนสามารถมีอำนาจโดยการถือสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน เช่น ผ่านทาง
- ข38.1 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้ลงทุนและผู้ออกเสียงรายอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข39)
- ข38.2 สิทธิที่เกิดจากข้อตกลงตามสัญญาอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข40)
- ข38.3 สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข41 ถึง ข45)
- ข38.4 สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ (ดูย่อหน้าที่ ข47 ถึง ข50) หรือ
- ข38.5 ย่อหน้าที่ ข38.1 ถึง ข38.4 ประกอบกัน

ข้อตกลงตามสัญญากับผู้ออกเสียงรายอื่น

- ข39 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้ลงทุนและผู้ออกเสียงรายอื่นสามารถทำให้ผู้ลงทุนมีสิทธิในการออกเสียงอย่างเพียงพอที่จะให้อำนาจแก่ผู้ลงทุน ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะไม่มีสิทธิในการออกเสียงเพียงพอที่จะทำให้มีอำนาจหากปราศจากข้อตกลงตามสัญญา อย่างไรก็ตามข้อตกลงตามสัญญาอาจทำให้ผู้ลงทุนแน่ใจว่าตนสามารถสั่งการผู้ออกเสียงรายอื่นในวิธีการออกเสียงเพื่อให้ผู้ลงทุนตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้

สิทธิที่เกิดจากข้อตกลงตามสัญญาอื่น

- ข40 สิทธิอื่นในการตัดสินใจที่ประกอบกับสิทธิในการออกเสียง ทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในการปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ เช่น สิทธิที่ระบุไว้ในข้อตกลงตามสัญญาประกอบกับ

สิทธิในการออกเสียงอาจเพียงพอทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในการสั่งการ กระบวนการผลิตของผู้ได้รับการลงทุน หรือสั่งการกิจกรรมการดำเนินงานอื่นหรือการจัดหาเงินของผู้ได้รับการลงทุนที่มีผลกระทบต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน อย่างไรก็ตาม การพึ่งพาทางเศรษฐกิจของผู้ได้รับการลงทุนจากผู้ลงทุน (เช่น ความสัมพันธ์ของผู้ขายกับลูกค้าหลัก) ไม่ได้ทำให้ผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน หากไม่มีสิทธิอื่น

สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุน

- ข41 ผู้ลงทุนที่มีสิทธิในการออกเสียงน้อยกว่าเสียงส่วนใหญ่ มีสิทธิเพียงพอทำให้มีอำนาจเมื่อผู้ลงทุนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพียงฝ่ายเดียว
- ข42 ในการประเมินสิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนว่ามีเพียงพอทำให้มีอำนาจหรือไม่ ผู้ลงทุนพิจารณาข้อเท็จจริง และสถานการณ์ทั้งหมด รวมถึง
- ข42.1 ขนาดของการถือสิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดและการกระจายการถือของผู้ออกเสียงรายอื่น ดังนี้
- ข42.1.1 สิทธิในการออกเสียงยิ่งมากเท่าไร ยิ่งเป็นไปได้มากที่สิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข42.1.2 สิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุนยิ่งมากเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ออกเสียงรายอื่น ยิ่งเป็นไปได้มากที่สิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข42.1.3 ยิ่งผู้ถืออื่นมีจำนวนยิ่งมากที่ต้องร่วมกันในการที่จะชนะคะแนนผู้ลงทุน ยิ่งเป็นไปได้มากที่สิทธิที่มีอยู่ของผู้ลงทุนทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข42.2 สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ถือโดยผู้ลงทุน ผู้ออกเสียงรายอื่น หรือกิจการอื่น (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 50)
- ข42.3 สิทธิที่เกิดจากข้อตกลงตามสัญญาอื่น (ดูย่อหน้าที่ 40) และ
- ข42.4 ข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติมบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนมีหรือไม่มีความสามารถในปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ณ เวลาที่ต้องมีการตัดสินใจ รวมถึงรูปแบบในการออกเสียงจากการประชุมผู้ถือหุ้นครั้งก่อน ๆ
- ข43 เมื่อทิศทางของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ และผู้ลงทุนถือสิทธิในการออกเสียงมากกว่าผู้ออกเสียงรายอื่น หรือกลุ่มผู้ถือที่มีสิทธิออกเสียงซึ่งรวมกันเป็นกลุ่ม และผู้ถือหุ้นรายอื่นกระจัดกระจาย หลังจากที่ได้พิจารณาปัจจัยที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 42.1 ถึง 42.3 เพียงอย่างเดียวอาจจะชัดเจนว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือกิจการ

ตัวอย่างการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 4

ผู้ลงทุนได้มาซึ่งสิทธิในการออกเสียงในกิจการร้อยละ 48 ส่วนสิทธิในการออกเสียงที่เหลือถือโดยผู้ถือหุ้น 1,000 ราย โดยไม่มีคนใดคนหนึ่งถือสิทธิในการออกเสียงมากกว่าร้อยละ 1 ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดทำข้อตกลงในการปรึกษาหารือกับผู้ถือหุ้นรายอื่น หรือเพื่อตัดสินใจร่วมกัน หลังจากได้ประเมินสัดส่วนของสิทธิในการออกเสียงที่ได้มา โดยคำนวณจากขนาดการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นอื่น ผู้ลงทุนเห็นว่าร้อยละ 48 เพียงพอที่จะทำให้ควบคุมกิจการได้ ในกรณีนี้พิจารณาจากขนาดของสิทธิที่ถืออยู่และเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดการถือหุ้นของผู้อื่นแล้ว ผู้ลงทุนสรุปว่าตนมีอำนาจในการออกเสียงเพียงพอตามเงื่อนไขของอำนาจโดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาหลักฐานของอำนาจอื่น

ตัวอย่างที่ 5

ผู้ลงทุน ก ถือสิทธิในการออกเสียงในผู้ได้รับการลงทุนร้อยละ 40 และผู้ลงทุนรายอื่นๆ 12 ราย ถือสิทธิในการออกเสียงในผู้ได้รับการลงทุนร้อยละ 5 ต่อราย สัญญาของผู้ถือหุ้นให้สิทธิผู้ลงทุน ก ในการแต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดค่าตอบแทนของฝ่ายบริหารซึ่งรับผิดชอบในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ในการเปลี่ยนแปลงสัญญาจำเป็นต้องใช้การออกเสียงของผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่จำนวนสองในสาม ในกรณีนี้ผู้ลงทุน ก สรุปว่าขนาดของการถือสิทธิของผู้ลงทุนและเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นอื่นเพียงอย่างเดียวไม่สามารถเป็นข้อสรุปในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีสิทธิที่เพียงพอทำให้มีอำนาจ อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุน ก ต้องพิจารณาว่าสิทธิตามสัญญาในการแต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดค่าตอบแทนของฝ่ายบริหารเพียงพอที่จะสรุปว่าตนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ลงทุน ก อาจจะไม่ใช้สิทธินี้ หรือโอกาสที่จะใช้สิทธิในการคัดสรร แต่งตั้ง หรือถอดถอนฝ่ายบริหารต้องไม่นำมาพิจารณาในการประเมินว่าผู้ลงทุน ก มีอำนาจหรือไม่

ข44 ในสถานการณ์อื่น หลังจากที่ได้พิจารณาปัจจัยที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข42.1 ถึง ข42.3 เพียงอย่างเดียวอาจจะชัดเจนว่าผู้ลงทุนไม่มีอำนาจ

ตัวอย่างในการนำไปใช้

ตัวอย่างที่ 6

ผู้ลงทุน ก ถือหุ้นร้อยละ 45 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนอื่นสองราย ถือหุ้นร้อยละ 26 ต่อรายของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ส่วนที่เหลือถือโดยผู้ถือหุ้นอื่นอีกสามรายแต่ละรายถือร้อยละ 1 ไม่มีข้อตกลงอื่นที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจ ในกรณีนี้ ขนาดของสิทธิในการออกเสียงของผู้ลงทุน ก และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ถือหุ้นอื่นเพียงพอที่จะสรุปว่าผู้ลงทุน ก ไม่มีอำนาจ ผู้ลงทุนรายอื่นอีกสองรายสามารถร่วมมือกันในการป้องกันผู้ลงทุน ก จากการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุน

ข45 อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข42.1 ถึง ข42.3 เพียงอย่างเดียวอาจไม่เป็นข้อสรุป ถ้ามีการพิจารณาปัจจัยเหล่านั้นแล้วผู้ลงทุนยังไม่ชัดเจนว่าตนมีอำนาจ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติม เช่น ผู้ถือหุ้นอื่นอาจมีลักษณะที่เป็นแบบตั้งรับ (passive) โดยดูจากรูปแบบการออกเสียงในการประชุมผู้ถือหุ้นครั้งก่อน ทั้งนี้รวมถึงการประเมินปัจจัยที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข18 และข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20 ยิ่งสิทธิในการออกเสียงมีจำนวนน้อย และหากมีจำนวนผู้ถือหุ้นน้อยรายที่จำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อชนะการออกเสียงของผู้ลงทุน จะให้ความน่าเชื่อถือข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติมมากขึ้นในการประเมินว่าสิทธิของผู้ลงทุนมีเพียงพอที่ทำให้มีอำนาจ เมื่อมีการพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์ในย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข20 ร่วมกับสิทธิของผู้ลงทุน ต้องให้น้ำหนักในหลักฐานของอำนาจในย่อหน้าที่ ข18 มากกว่าข้อบ่งชี้ของอำนาจในย่อหน้าที่ ข19 และ ข20

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 7

ผู้ลงทุนถือหุ้นร้อยละ 45 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ถือหุ้นรายอื่นอีก 11 ราย แต่ละรายถือหุ้นร้อยละ 5 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดมีข้อตกลงตามสัญญาที่จะปรึกษาหรือผู้ถือหุ้นรายอื่น หรือทำการตัดสินใจร่วมกัน ในกรณีนี้ ขนาดของการถือหุ้นของผู้ลงทุนและเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดการถือหุ้นของรายอื่นเพียงอย่างเดียวไม่เป็นข้อสรุป ในการกำหนดว่าผู้ลงทุนมีสิทธิที่เพียงพอทำให้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ข้อเท็จจริงและสถานการณ์เพิ่มเติมต้องนำมาพิจารณาซึ่งอาจให้หลักฐานว่าผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่

ตัวอย่างที่ 8

ผู้ลงทุนถือหุ้นร้อยละ 35 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ถือหุ้นรายอื่น 3 ราย แต่ละรายถือหุ้นร้อยละ 5 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการออกเสียงที่เหลือถือโดยผู้ถือหุ้นจำนวนมากโดยไม่มีรายใดถือเกินร้อยละ 1 ของสิทธิในการออกเสียง ไม่มีผู้ถือหุ้นรายใดมีข้อตกลงตามสัญญาที่จะปรึกษาผู้ถือหุ้นรายอื่น หรือทำการตัดสินใจร่วมกัน การตัดสินใจในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนนั้นต้องได้รับอนุมัติจากสิทธิในการออกเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้อง โดยในการประชุมผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้องครั้งล่าสุดมีการใช้สิทธิออกเสียงร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ในกรณีนี้ การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน (active) ของผู้ถือหุ้นอื่นในการประชุมครั้งล่าสุดนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ลงทุนไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ฝ่ายเดียว ไม่ว่าผู้ลงทุนจะได้เคยมีการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากมีผู้ถือหุ้นอื่นในจำนวนที่เพียงพอออกเสียงในทิศทางเดียวกันกับผู้ลงทุนหรือไม่

ข46 กรณีที่ไม่ชัดเจนหลังจากการพิจารณาปัจจัยที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข42.1 ถึง ข42.4 ว่าผู้ลงทุนมีอำนาจ ให้ถือว่าผู้ลงทุนไม่มีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน

สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้

ข47 เมื่อมีการประเมินการควบคุม ผู้ลงทุนพิจารณาสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ของตนเอง และการพิจารณาสิทธิออกเสียงที่เป็นไปได้ที่ผู้อื่นถือ เพื่อที่จะกำหนดว่าตนเองมีอำนาจหรือไม่ สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ คือ สิทธิในการได้มาซึ่งสิทธิในการออกเสียงในผู้ได้รับการลงทุน เช่น สิทธิที่เกิดจากตราสารแปลงสภาพ หรือสิทธิในการเลือก รวมไปถึงสัญญาล่วงหน้า สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้เหล่านั้นจะนำมาพิจารณาก็ต่อเมื่อสิทธินั้นมีความสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข25)

ข48 เมื่อมีการพิจารณาสิทธิการออกเสียงที่เป็นไปได้ ผู้ลงทุนต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบของเครื่องมือ และต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของผู้ลงทุนกับผู้ได้รับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการประเมินเงื่อนไขและสถานการณ์ต่างๆ ของเครื่องมือ เช่นเดียวกับความคาดหวังของผู้ลงทุน แรงจูงใจและเหตุผลในการตกลงเกี่ยวกับเงื่อนไขและสถานการณ์ดังกล่าว

ข49 ถ้าผู้ลงทุนมีสิทธิในการออกเสียง หรือสิทธิในการตัดสินใจอื่นเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนประเมินว่าสิทธิเหล่านั้นเมื่อพิจารณาประกอบกับสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้แล้วทำให้ผู้ลงทุนมีอำนาจหรือไม่

ข50 สิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปที่มีความสำคัญเพียงอย่างเดียว หรือเมื่อพิจารณาประกอบกับสิทธิอื่นทำให้ผู้ลงทุนมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ เช่น ในกรณีที่เป็นไปได้ เมื่อผู้ลงทุนถือร้อยละ 40 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุนและถือสิทธิที่มีความสำคัญซึ่งเกิดจากการถือสิทธิเลือกในการได้มาถือร้อยละ 20 ของสิทธิในการออกเสียงซึ่งสอดคล้องกับย่อหน้าที่ ข23

<p>ตัวอย่างการนำมาใช้</p> <p>ตัวอย่างที่ 9</p> <p>ผู้ลงทุน ก ถือร้อยละ 70 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุน ข ถือร้อยละ 30 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน รวมทั้งมีสิทธิเลือกในการได้มาซึ่งสิทธิออกเสียงกึ่งหนึ่งของผู้ลงทุน ก สิทธิเลือกสามารถใช้สิทธิได้ในสองปีถัดไปในราคาคงที่ซึ่งเป็นภาวะไม่สมควรใช้สิทธิอย่างยิ่ง (deeply out of the money) (และถูกคาดหวังว่าจะไม่มีการใช้สิทธิเลือกในช่วงระยะเวลาสองปีถัดไป) ผู้ลงทุน ก ได้ใช้สิทธิออกเสียงและสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุนอย่างเชิงรุก (actively) ในกรณีนี้ผู้ลงทุน ก มีแนวโน้มที่จะเข้าเงื่อนไขเป็นผู้มีอำนาจเนื่องจากปรากฏว่าผู้ลงทุน ก มีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าผู้ลงทุน ข มีสิทธิเลือกปัจจุบันที่จะซื้อสิทธิออกเสียงเพิ่มเติมได้</p>
--

<p>ตัวอย่างการนำมาใช้</p> <p>(ซึ่งถ้ามีการใช้สิทธิจะทำให้ผู้ลงทุน ข มีสิทธิออกเสียงส่วนใหญ่ในผู้ได้รับการลงทุน) เงื่อนไขและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเลือกเหล่านั้นพิจารณาว่าไม่มีความสำคัญ</p> <p>ตัวอย่างที่ 10</p> <p>ผู้ลงทุน ก และผู้ลงทุนรายอื่นอีกสองราย แต่ละรายถือหนึ่งในสามส่วนของสิทธิออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมทางธุรกิจของผู้ได้รับการลงทุนมีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับผู้ลงทุน ก นอกเหนือจากการถือตราสารทุนแล้วผู้ลงทุน ก ยังถือตราสารหนี้ที่สามารถแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญของผู้ได้รับการลงทุน ณ เวลาใดเวลาหนึ่งได้ด้วยราคาคงที่ซึ่งเป็นภาวะไม่สมควรใช้สิทธิ (out of the money) (แต่ไม่ถึงระดับภาวะไม่สมควรใช้สิทธิอย่างยิ่ง (deeply out of the money)) ถ้ามีการแปลงสภาพตราสารหนี้ ผู้ลงทุน ก จะถือร้อยละ 60 ของสิทธิในการออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุน ก จะได้รับประโยชน์จากการผนึกกัน (synergy) ถ้ามีการแปลงสภาพตราสารหนี้เป็นหุ้นสามัญ ผู้ลงทุน ก มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน เนื่องจากถือสิทธิออกเสียงของผู้ได้รับการลงทุนร่วมกับการมีสิทธิออกเสียงที่เป็นไปได้ที่สำคัญทำให้มีความสามารถในการปัจจุบันในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้</p>

อำนาจเมื่อการออกเสียงหรือสิทธิที่คล้ายคลึงกันไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน

- ข51 ในการประเมินวัตถุประสงค์หรือการออกแบบของผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข8) ผู้ลงทุนต้องพิจารณาความเกี่ยวข้องและการตัดสินใจ ณ จุดที่มีการเริ่มตั้งกิจการของผู้ได้รับการลงทุนเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบและประเมินว่าข้อตกลงของรายการและลักษณะของความเกี่ยวข้องที่ให้สิทธิเพียงพอแก่ผู้ลงทุนทำให้มีอำนาจหรือไม่ การมีความเกี่ยวข้องในการออกแบบผู้ได้รับการลงทุนเพียงพออย่างเดียวไม่เพียงพอทำให้มีการควบคุม อย่างไรก็ตาม ความเกี่ยวข้องในการออกแบบอาจจะเป็นข้อบ่งชี้ว่าผู้ลงทุนมีโอกาสในการได้รับสิทธิที่เพียงพอที่ทำให้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- ข52 นอกจากนั้น ผู้ลงทุนต้องพิจารณาข้อตกลงตามสัญญา เช่น สิทธิซื้อ (call rights) สิทธิขาย (put rights) และสิทธิในการชำระบัญชี ที่มีการกำหนด ณ จุดที่มีการเริ่มตั้งกิจการของผู้ได้รับการลงทุนเมื่อข้อตกลงตามสัญญาเหล่านี้เป็นกิจกรรมซึ่งเกี่ยวข้องอย่างมากกับผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมเหล่านี้โดยเนื้อหาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมโดยรวมของผู้ได้รับการลงทุน ถึงแม้ว่าอาจอยู่นอกกรอบตามกฎหมายของผู้ได้รับการลงทุน ดังนั้นสิทธิในการตัดสินใจที่มองเห็นได้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งถูกแฝงอยู่ในข้อตกลงตามสัญญาซึ่งเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับผู้ได้รับการลงทุน จำเป็นต้องมีการพิจารณาว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการกำหนดการมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน
- ข53 สำหรับผู้ได้รับการลงทุนบางราย กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเกิดขึ้นเมื่อมีสถานการณ์เฉพาะนั้นหรือมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ผู้ได้รับการลงทุนอาจจะมีการออกแบบเพื่อว่าทิศทางของกิจกรรมและ

ผลตอบแทนมีการกำหนดไว้ล่วงหน้านอกเสียจากว่าหรือจนกว่ามีสถานการณ์เฉพาะนั้นหรือมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ในกรณีนี้การตัดสินใจในกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน ในสถานการณ์นั้นหรือมีเหตุการณ์เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนและดังนั้นถือเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเพื่อให้ผู้ลงทุนซึ่งมีความสามารถในการตัดสินใจจะถือว่ามีความน่าเชื่อถือจริงที่ว่าสิทธิในการตัดสินใจขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นไม่ได้ทำให้สิทธินั้นเป็นเพียงสิทธิเพื่อการคุ้มครอง

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 11

กิจกรรมทางธุรกิจเพียงอย่างเดียวของผู้ได้รับการลงทุน ที่ระบุไว้ในเอกสารจัดตั้งคือการซื้อลูกหนี้ และการให้บริการรายวันสำหรับผู้ลงทุน การให้บริการรายวันรวมถึงการเก็บหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยเมื่อครบกำหนดชำระ เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระเงิน ผู้ได้รับการลงทุนจะขายคืนลูกหนี้ให้กับผู้ลงทุนตามที่ตกลงกันในสิทธิในการขายคืน (put agreement) ระหว่างผู้ลงทุนและผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียวคือการจัดการลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระเงิน เนื่องจากเป็นกิจกรรมอย่างเดี่ยวที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน การจัดการลูกหนี้ก่อนที่จะผิดนัดการชำระเงินนั้นไม่ใช่กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากไม่ต้องใช้การตัดสินใจที่สำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน กิจกรรมที่เกิดขึ้นก่อนการผิดนัดชำระเงินนั้นมีการกำหนดไว้ล่วงหน้าและเป็นเพียงการเรียกเก็บกระแสเงินสดเมื่อครบกำหนดชำระและเพื่อส่งต่อไปยังผู้ลงทุนเท่านั้น ดังนั้น สิทธิของผู้ลงทุนที่จะจัดการกับสินทรัพย์เมื่อมีการผิดนัดชำระหนี้ต้องนำมาพิจารณาในการประเมินกิจกรรมทั้งหมดของผู้ได้รับการลงทุนที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน

ในตัวอย่างนี้การออกแบบของผู้ได้รับการลงทุนทำให้มั่นใจว่าผู้ลงทุนมีอำนาจในการตัดสินใจในกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนเฉพาะในเวลาที่จะต้องใช้อำนาจในการตัดสินใจเท่านั้น เงื่อนไขของข้อตกลงสิทธิในการขายคืนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายการโดยรวมและการจัดตั้งกิจการของผู้ได้รับการลงทุน ดังนั้น เงื่อนไขของข้อตกลงสิทธิในการขายคืนและเอกสารจัดตั้งของผู้ได้รับการลงทุนนำไปสู่ข้อสรุปว่าผู้ลงทุนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะเป็นเจ้าของของลูกหนี้เฉพาะเวลาที่ผิดนัดชำระหนี้และมีการจัดการลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ นอกกรอบตามกฎหมายของผู้ได้รับการลงทุน

ตัวอย่างที่ 12

สินทรัพย์เพียงอย่างเดียวของผู้ได้รับการลงทุนคือ ลูกหนี้ เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และการออกแบบผู้ได้รับการลงทุนมีการกำหนดว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องคือการจัดการกับลูกหนี้เมื่อมีการผิดนัดชำระหนี้ ผู้ที่มีความสามารถในการจัดการลูกหนี้เมื่อการผิดนัดชำระหนี้มีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้กู้ยืมมีการผิดนัดชำระหนี้หรือไม่

ข54 ผู้ลงทุนอาจจะมีการผูกพันอย่างชัดเจนหรือโดยนัยเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ได้รับการลงทุนดำเนินงานไปตามที่มีการออกแบบไว้ ภาระผูกพันดังกล่าวอาจเพิ่มฐานะเปิดของผู้ลงทุนต่อความผันแปรของผลตอบแทน และดังนั้นสร้างแรงจูงใจให้ผู้ลงทุนได้มาซึ่งสิทธิที่เพียงพอเพื่อทำให้มีอำนาจ ดังนั้น ภาระผูกพันให้แน่ใจว่าผู้ได้รับการลงทุนดำเนินงานไปตามที่มีการออกแบบไว้อาจบ่งชี้ถึงอำนาจของผู้ลงทุน แต่ภาระผูกพันดังกล่าวเพียงอย่างเดียวไม่ได้ให้อำนาจผู้ลงทุนหรือป้องกันผู้อื่นจากการมีอำนาจ

ฐานะเปิดต่อหรือสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากผู้ได้รับการลงทุน

ข55 ในการประเมินว่าผู้ลงทุนมีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ให้ผู้ลงทุนกำหนดว่าผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่

ข56 ผลตอบแทนที่ผันแปรคือผลตอบแทนที่ไม่เป็นจำนวนคงที่ และมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุน ผลตอบแทนที่ผันแปรอาจจะเป็นผลตอบแทนเชิงบวกเพียงอย่างเดียว ผลตอบแทนเชิงลบ หรือทั้งผลตอบแทนเชิงบวกและผลตอบแทนเชิงลบ (ดูย่อหน้า 15) ผู้ลงทุนประเมินว่าผลตอบแทนจากผู้ได้รับการลงทุนผันแปรหรือไม่และผันแปรอย่างไร โดยดูจากเนื้อหาไม่ว่ารูปแบบทางกฎหมายของผลตอบแทนจะเป็นเช่นใด เช่น ผู้ลงทุนในหุ้นกู้ที่มีการจ่ายดอกเบี้ยคงที่ ดอกเบี้ยคงที่ถือเป็นผลตอบแทนที่ผันแปรตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เนื่องจากว่าดอกเบี้ยมีความเสี่ยงจากการไม่ได้รับชำระ และทำให้ผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้ออกหุ้นกู้จำนวนที่ผันแปร (คือ ผลตอบแทนมีความผันแปรอย่างไร) ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงด้านเครดิตของหุ้นกู้ ในทำนองคล้ายคลึงกันกับค่าธรรมเนียมคงที่สำหรับการจัดการสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุน คือ ผลตอบแทนที่ผันแปร เนื่องจากผู้ลงทุน มีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงจากการดำเนินงานของผู้ได้รับการลงทุน จำนวนที่ผันแปรขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ได้รับการลงทุนในการสร้างรายได้ให้พอเพียงเพื่อจ่ายค่าธรรมเนียม

ข57 ตัวอย่างของผลตอบแทน รวมถึง

ข57.1 เงินปันผล หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่นจากผู้ได้รับการลงทุน (เช่น ดอกเบี้ยจากตราสารหนี้ซึ่งออกโดยผู้ได้รับการลงทุน) และการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินลงทุนของผู้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุน

ข57.2 ค่าตอบแทนในการจัดการสินทรัพย์ หรือหนี้สินของผู้ได้รับการลงทุน ค่าธรรมเนียมและฐานะเปิดต่อผลขาดทุนจากการให้การสนับสนุนด้านเครดิตหรือความช่วยเหลือสภาพคล่อง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์และหนี้สินของผู้ได้รับการลงทุนในกรณีเลิกกิจการ ผลประโยชน์ทางภาษี และการเข้าถึงสภาพคล่องในอนาคตซึ่งผู้ลงทุนได้รับจากความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน

ข57.3 ผลตอบแทนนอกเหนือจากที่ให้ผู้ถือส่วนได้เสียรายอื่น ตัวอย่างเช่น ผู้ลงทุนอาจจะได้ใช้สินทรัพย์ร่วมกับผู้ได้รับการลงทุน เช่น การรวมการดำเนินงานเพื่อได้รับประโยชน์จากขนาด การลดต้นทุน การจัดหาผลิตภัณฑ์หายาก การเข้าถึงความรู้ที่มีกรรมสิทธิ์หรือจำกัดการดำเนินงานหรือสินทรัพย์ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินทรัพย์อื่นของผู้ลงทุน

ความเชื่อมโยงระหว่างอำนาจและผลตอบแทน

อำนาจที่ได้รับมอบหมาย

ข58 เมื่อผู้ลงทุนซึ่งมีสิทธิในการตัดสินใจ (ผู้ตัดสินใจ) ประเมินว่าตนควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ต้องกำหนดว่าผู้ลงทุนนั้นเป็นตัวการหรือตัวแทน ผู้ลงทุนต้องกำหนดว่าอีกกิจการหนึ่งซึ่งมีสิทธิในการตัดสินใจนั้นทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ลงทุนหรือไม่ อนึ่ง ตัวแทนคือผู้ที่มีหน้าที่หลักในการปฏิบัติงานเพื่อผลประโยชน์ของอีกฝ่าย (ตัวการ) ดังนั้นตัวแทนไม่ได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนเมื่อมีการใช้อำนาจในการตัดสินใจ (ดูย่อหน้าที่ 17 และ 18) ดังนั้นในบางครั้งอำนาจของตัวการอาจจะถือโดยหรือใช้สิทธิผ่านตัวแทนเพื่อประโยชน์ของตัวการ อย่างไรก็ตาม ผู้ตัดสินใจไม่ใช่ตัวแทนเพียงเพราะเหตุผลว่าอีกฝ่ายได้รับผลประโยชน์จากการตัดสินใจนั้น

ข59 ผู้ลงทุนอาจจะมอบหมายอำนาจในการตัดสินใจให้กับตัวแทนในบางเรื่องที่ระบุหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในการประเมินว่ามีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ ผู้ลงทุนต้องถือว่าสิทธิในการตัดสินใจที่มอบหมายให้ตัวแทนเปรียบเสมือนมาจากผู้ลงทุนโดยตรง ในสถานการณ์ที่มีตัวการมากกว่าสองคน ตัวการแต่ละคนต้องประเมินว่าตนมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ โดยพิจารณาตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข54 อนึ่งย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข72 ให้แนวทางในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจนั้นเป็นตัวแทนหรือเป็นตัวการ

ข60 ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างตนและผู้ได้รับการลงทุน และกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน ในการกำหนดว่าตนเป็นตัวแทนหรือไม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้พิจารณาปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวต่อไปนี้

ข60.1 ขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจเหนือผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข62 และ ข63)

ข60.2 สิทธิที่กิจการอื่นถือครอง (ดูย่อหน้าที่ ข64 ถึง ข67)

ข60.3 คำตอบแทนที่มีสิทธิได้รับตามสัญญาผลตอบแทน (ดูย่อหน้าที่ ข68 ถึง ข70)

ข60.4 ฐานะเปิดของผู้ตัดสินใจต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่น ๆ ที่ถือในผู้ได้รับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข71 และ ข72)

ในการนำมาใช้ให้นำหนักที่แตกต่างกันในแต่ละปัจจัยข้างต้นขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสถานการณ์เฉพาะ

ข61 ในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทนหรือไม่ ต้องมีการประเมินปัจจัยทั้งหมดตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข60 ยกเว้นในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียวถือสิทธิที่มีความสำคัญในการถอดถอน

ผู้ตัดสินใจ (สิทธิในการถอดถอน) และสามารถถอดถอนผู้ตัดสินใจได้อย่างไม่มีเงื่อนไข (ดูย่อหน้าที่ ข65)

ขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจ

- ข62 ขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจประเมินโดยพิจารณาจาก
- ข62.1 กิจกรรมที่อนุญาตให้ทำได้ตามสัญญาในการตัดสินใจและตามที่กฎหมายระบุไว้ และ
- ข62.2 ผู้ตัดสินใจสามารถใช้ดุลยพินิจเมื่อต้องตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านั้น
- ข63 ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และการออกแบบของผู้ได้รับการลงทุน ความเสี่ยงที่มีการออกแบบเพื่อให้ผู้ได้รับการลงทุนมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ความเสี่ยงที่มีการออกแบบให้ส่งผ่านไปยังกิจการที่มีความเกี่ยวข้อง และระดับของความเกี่ยวข้องกันของผู้ตัดสินใจในการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้ตัดสินใจมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญในการออกแบบผู้ได้รับการลงทุน (รวมถึงการกำหนดขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจ) ความเกี่ยวข้องดังกล่าวอาจบ่งชี้ว่าผู้ตัดสินใจมีโอกาสรองรับและแรงจูงใจให้ได้มาซึ่งสิทธิที่ส่งผลทำให้มีความสามารถในการสั่งการกิจการที่เกี่ยวข้อง

สิทธิที่กิจการอื่นถือครอง

- ข64 สิทธิที่มีความสำคัญที่กิจการอื่นถือครองอาจมีผลกระทบต่อความสามารถของผู้ตัดสินใจในการสั่งการกิจการที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการถอดถอนที่สำคัญหรือสิทธิอื่น ๆ อาจบ่งชี้ว่าผู้ตัดสินใจนั้นเป็นตัวแทน
- ข65 เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียวถือสิทธิในการถอดถอนที่สำคัญและสามารถถอดถอนผู้ตัดสินใจได้อย่างไม่มีเงื่อนไข กรณีนี้เพียงอย่างเดียวเพียงพอที่สรุปได้ว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทน หากมีมากกว่าหนึ่งฝ่ายถือสิทธิดังกล่าว (และไม่มีฝ่ายใดสามารถถอดถอนผู้ตัดสินใจได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากอีกฝ่ายหนึ่ง) สิทธิเหล่านั้นเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสรุปในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจกระทำการแทนและเพื่อประโยชน์ของฝ่ายอื่น นอกจากนี้ ยังต้องใช้จำนวนหลายฝ่ายในการตกลงร่วมกันในการใช้สิทธิถอดถอนผู้ตัดสินใจและขนาดของส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจอื่นของผู้ตัดสินใจและความผันแปรที่เกี่ยวข้องสำหรับส่วนได้เสียนั้น (เช่น ค่าตอบแทน และส่วนได้เสียอื่น ๆ) ยังมีมาก น้ำหนักที่ให้กับปัจจัยนี้ยังต้องน้อยลง
- ข66 สิทธิที่มีความสำคัญที่กิจการอื่นถือครองซึ่งจำกัดการใช้ดุลยพินิจของผู้ตัดสินใจ ต้องนำมาพิจารณาในลักษณะคล้ายคลึงกันกับสิทธิในการถอดถอนในการประเมินว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทนหรือไม่ เช่น ผู้ตัดสินใจต้องได้รับความเห็นชอบจากกิจการอื่นที่มีจำนวนน้อยรายในการดำเนินการ โดยทั่วไปแล้วผู้ตัดสินใจดังกล่าวนั้นคือตัวแทน (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข25 สำหรับแนวทางเพิ่มเติมเรื่องสิทธิและการพิจารณาว่าสิทธินั้นมีความสำคัญหรือไม่)

ข67 การพิจารณาสิทธิที่กิจการอื่นถือครองต้องรวมการประเมินถึงสิทธิอื่นใดที่คณะกรรมการ (หรือหน่วยกำกับดูแลกิจการอื่น) ของผู้ได้รับการลงทุนสามารถใช้สิทธิ และผลกระทบที่มีต่ออำนาจในการตัดสินใจ (ดูย่อหน้าที่ ข23.2)

คำตอบแทน

ข68 ยิ่งขนาดของคำตอบแทนและความผันแปรที่เกี่ยวข้องของผู้ตัดสินใจมีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่คาดไว้จากกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน ยิ่งมีความเป็นไปได้ว่าผู้ตัดสินใจนั้นคือตัวการ

ข69 ในการกำหนดว่าผู้ตัดสินใจนั้นคือตัวการหรือตัวแทน ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาว่ามีเงื่อนไขดังต่อไปนี้หรือไม่

ข69.1 คำตอบแทนของผู้ตัดสินใจเทียบกันได้กับงานที่ทำ

ข69.2 สัญญาคำตอบแทนรวมเงื่อนไข สถานการณ์ หรือจำนวนเงิน ซึ่งโดยปกติมีอยู่ในข้อตกลงบริการที่คล้ายคลึงกันและระดับของความชำนาญซึ่งมีการต่อรองกันได้อย่างเป็นอิสระในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

ข70 ผู้ตัดสินใจไม่สามารถเป็นตัวแทนยกเว้นตามเงื่อนไขที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข69.1 และ ข69.2 อย่างไรก็ตาม หากเข้าสถานการณ์เหล่านั้นเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่าผู้ตัดสินใจเป็นตัวแทน

ฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่น ๆ

ข71 ผู้ตัดสินใจที่ถือส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุน (เช่น เงินลงทุนในผู้ได้รับการลงทุน หรือการให้การประกันผลการดำเนินการของผู้ได้รับการลงทุน) ต้องพิจารณาฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่น ๆ ในการประเมินว่าเป็นตัวแทนหรือไม่ การมีส่วนได้เสียอื่น ๆ ในผู้ได้รับการลงทุนบ่งชี้ว่าผู้ตัดสินใจอาจจะเป็นตัวการ

ข72 ในการประเมินฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียอื่นของผู้ได้รับการลงทุน ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณาดังต่อไปนี้

ข72.1 ยิ่งขนาดของส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจ และผลตอบแทนที่ผันแปรที่เกี่ยวข้องยิ่งมากเท่าไร เมื่อพิจารณาจากผลตอบแทนและส่วนได้เสียอื่นรวมกัน ยิ่งเป็นไปได้ว่าผู้ตัดสินใจนั้นคือตัวการ

ข72.2 ผู้ตัดสินใจมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนแตกต่างจากผู้ลงทุนอื่น ๆ หรือไม่ และหากใช้สิ่งนี้อาจมีอิทธิพลต่อการกระทำของตนหรือไม่ เช่น อาจเป็นกรณีที่ผู้ตัดสินใจถือส่วนได้เสียลำดับรองในผู้ได้รับการลงทุน หรือจัดให้มีการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิต (credit enhancement) แบบอื่น ๆ ให้แก่ผู้ได้รับการลงทุน

ผู้ตัดสินใจต้องประเมินฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนของตนเมื่อเทียบกับความผันแปรทั้งหมดของผู้ได้รับการลงทุน โดยประเมินบนเกณฑ์ของผลตอบแทนที่คาดว่าจะ

ได้รับจากกิจกรรมของผู้ได้รับการลงทุน แต่ต้องไม่ละเลยฐานะเปิดสูงสุดต่อความผันแปรของผลตอบแทนของผู้ตัดสินใจจากผู้ได้รับการลงทุนผ่านการถือครองส่วนอื่น ๆ ของผู้ตัดสินใจด้วย

ตัวอย่างการนำมาใช้

ตัวอย่างที่ 13

ผู้ตัดสินใจ (ผู้จัดการกองทุน) จัดตั้ง ทำการตลาด และจัดการกองทุนที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ตามที่ระบุเกี่ยวกับการลงทุนตามกฎหมายและข้อบังคับท้องถิ่น กองทุนนี้ขายให้แก่ผู้ลงทุนเป็นการลงทุนในกลุ่มการลงทุนที่หลากหลายในตราสารทุนของกิจการที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ภายใต้ขอบเขตที่ระบุไว้ (defined parameters) ผู้จัดการกองทุนมีการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาเลือกว่าจะลงทุนในสินทรัพย์ใด ผู้จัดการกองทุนลงทุนร้อยละ 10 ในกองทุนและได้รับค่าธรรมเนียมเท่ากับร้อยละ 1 ของมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกองทุนตามอัตราตลาด ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ผู้จัดการกองทุนไม่มีข้อผูกพันต่อผลขาดทุนที่เกินกว่าเงินลงทุนร้อยละ 10 กองทุนไม่จำเป็นต้องมีและไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอิสระ ผู้ลงทุนไม่มีสิทธิที่มีความสำคัญที่มีผลกระทบต่ออำนาจในการตัดสินใจของผู้จัดการกองทุน แต่สามารถไถ่ถอนส่วนได้เสียภายใต้ข้อจำกัดที่กองทุนกำหนดไว้ได้

แม้การดำเนินการจะเป็นไปตามขอบเขตการลงทุนที่กำหนดในตราสารการลงทุนและข้อกำหนดอื่น ๆ ผู้จัดการกองทุนมีสิทธิในการตัดสินใจที่ทำให้มีความสามารถปัจจุบันในการส่งภารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของกองทุนได้ ผู้ลงทุนไม่ได้ถือสิทธิที่มีความสำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่ออำนาจในการตัดสินใจของผู้จัดการกองทุน ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าธรรมเนียมตามอัตราตลาดและเทียบเท่ากับการบริการที่ให้และได้ลงทุนตามสัดส่วนของกองทุน ค่าตอบแทนและเงินลงทุนทำให้ผู้จัดการกองทุนมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุน โดยมีได้เป็นฐานะเปิดที่มีนัยสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวการ

ในตัวอย่างดังกล่าว พิจารณาจากการที่ผู้จัดการกองทุนมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกองทุนร่วมกับอำนาจในการตัดสินใจภายในขอบเขตที่จำกัดบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวแทน ดังนั้น จึงสรุปว่าผู้จัดการกองทุนไม่ได้ควบคุมกองทุน

ตัวอย่างที่ 14

ผู้ตัดสินใจจัดตั้ง ทำการตลาด และจัดการกองทุนที่ให้โอกาสการลงทุนแก่ผู้ลงทุนจำนวนหนึ่ง ผู้ตัดสินใจ (ผู้จัดการกองทุน) ต้องตัดสินใจเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้ลงทุนทั้งหมดและปฏิบัติตามสัญญาการกำกับดูแลกองทุน อย่างไรก็ตาม ผู้จัดการกองทุนมีความสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจได้อย่างกว้างขวาง ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าธรรมเนียมการบริการเท่ากับอัตราตลาดร้อยละ 1 ของสินทรัพย์ภายใต้การจัดการ และร้อยละ 20 ของกำไรทั้งหมดหากสามารถทำผลกำไรตามที่กำหนดไว้ ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้

แม้ว่าผู้จัดการกองทุนจะต้องตัดสินใจเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดของผู้ลงทุนทั้งหมด แต่ผู้จัดการ

ตัวอย่างการนำมาใช้

กองทุนมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวาง (extensive) ในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของกองทุน ผู้จัดการกองทุนได้รับค่าธรรมเนียมคงที่และค่าธรรมเนียมตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ นอกจากนี้ ค่าตอบแทนทำให้ส่วนได้เสียของผู้จัดการกองทุนมีจุดมุ่งหมายเดียวกับผู้ลงทุนคนอื่น ๆ ในการเพิ่มมูลค่าของกองทุน โดยมีได้สร้างฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนที่มีนัยสำคัญซึ่งจะบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนเป็นตัวการหากพิจารณาค่าตอบแทนเพียงอย่างเดียว

รูปแบบข้อเท็จจริงข้างต้นและการวิเคราะห์ได้นำมาใช้กับตัวอย่าง 14ก ถึง 14ค ตามที่อธิบายข้างล่างนี้ แต่ละตัวอย่างจะนำมาพิจารณาโดยแยกจากกัน

ตัวอย่างที่ 14ก

ผู้จัดการกองทุนมีเงินลงทุนร้อยละ 2 ในกองทุนที่ทำให้ส่วนได้เสียของตนมีจุดมุ่งหมายเดียวกับผู้ลงทุนคนอื่น ผู้จัดการกองทุนไม่มีภาระผูกพันในผลขาดทุนที่มากกว่าร้อยละ 2 ซึ่งเป็นเงินลงทุนในกองทุน ผู้ลงทุนสามารถถอดถอนผู้จัดการกองทุนโดยการออกเสียงข้างมาก แต่สามารถทำได้ในกรณีที่ผิดสัญญาเท่านั้น

เงินลงทุนร้อยละ 2 ของผู้จัดการกองทุนทำให้ฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนเพิ่มขึ้น โดยมีได้สร้างฐานะเปิดที่มีนัยสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนคือตัวการ สิทธิที่ผู้ลงทุนอื่นจะถอดถอนผู้จัดการกองทุนถือเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครอง เนื่องจากจะสามารถใช้สิทธิได้ก็ต่อเมื่อมีการผิดสัญญาเท่านั้น ในตัวอย่างนี้ ถึงแม้ผู้จัดการกองทุนจะมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวางและมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากส่วนได้เสียการลงทุนและค่าตอบแทน แต่ฐานะเปิดต่อของผู้จัดการกองทุนบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนเป็นตัวแทน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้จัดการกองทุนมิได้ควบคุมกองทุน

ตัวอย่างที่ 14ข

ผู้จัดการกองทุนมีสัดส่วนการลงทุนอย่างเป็นทางการเป็นสาระสำคัญมากในกองทุน แต่ไม่ได้มีข้อผูกพันต่อผลขาดทุนในส่วนที่เกินกว่าเงินลงทุน ผู้ลงทุนสามารถถอดถอนผู้จัดการกองทุนได้โดยการออกเสียงข้างมาก แต่สามารถทำได้ในกรณีที่ผิดสัญญาเท่านั้น

ในตัวอย่างนี้ สิทธิของผู้ลงทุนอื่นจะถอดถอนผู้จัดการกองทุนถือเป็นสิทธิเพื่อการคุ้มครอง เนื่องจากจะสามารถกระทำได้ก็ต่อเมื่อมีการผิดสัญญาเท่านั้น แม้ว่าผู้จัดการกองทุนจะได้รับค่าธรรมเนียมคงที่และค่าธรรมเนียมตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้เงินลงทุนที่ผู้จัดการกองทุนลงทุนร่วมกับค่าตอบแทนอาจทำให้ฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนซึ่งมีความมีนัยสำคัญมากพอที่จะบ่งชี้ว่า ผู้จัดการกองทุนคือตัวการ ยิ่งส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจ (พิจารณาค่าตอบแทนและส่วนได้เสียอื่นรวมกัน) และความผันแปรที่เกี่ยวข้องยิ่งมากเท่าไร ยิ่งชี้แนะว่าผู้จัดการกองทุนจะให้ความสำคัญกับส่วนได้เสียทางเศรษฐกิจ

ตัวอย่างการนำมาใช้

นี้ในการวิเคราะห์ และยังเป็นไปได้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวการ

ตัวอย่างเช่น หลังการพิจารณาค่าตอบแทนและปัจจัยอื่น ผู้จัดการกองทุนอาจจะพิจารณาว่าเงินลงทุนร้อยละ 20 เพียงพอที่จะสรุปได้ว่าการควบคุมกองทุน อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ที่แตกต่าง (กล่าวคือ เมื่อค่าตอบแทนและปัจจัยอื่นแตกต่างออกไป) การควบคุมอาจเกิดขึ้นได้เมื่อระดับการลงทุนนั้นแตกต่างไป

ตัวอย่างที่ 14ค

ผู้จัดการกองทุนมีเงินลงทุนร้อยละ 20 ในกองทุน แต่ไม่มีภาระผูกพันในผลขาดทุนที่มากกว่าร้อยละ 20 ของเงินลงทุน กองทุนมีคณะกรรมการ ซึ่งทุกคนเป็นกรรมการอิสระและแต่งตั้งโดยผู้ลงทุนอื่น คณะกรรมการเลือกผู้จัดการกองทุนในแต่ละปี โดยถ้าหากคณะกรรมการไม่ต่อสัญญาผู้จัดการกองทุน งานบริการของผู้จัดการกองทุนสามารถดำเนินการได้โดยผู้จัดการคนอื่นในธุรกิจลักษณะเดียวกัน

แม้ผู้จัดการกองทุนจะได้รับค่าตอบแทนจำนวนเงินคงที่ตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ แต่เงินลงทุนร้อยละ 20 ของผู้จัดการกองทุนรวมกับค่าตอบแทนทำให้มีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนซึ่งมีความสำคัญที่บ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นคือตัวการ อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนมีสิทธิที่มีความสำคัญในการถอดถอนผู้จัดการกองทุน คณะกรรมการกองทุนเป็นกลไกให้แน่ใจว่าผู้ลงทุนสามารถถอดถอนผู้จัดการกองทุนได้หากตัดสินใจเช่นนั้น

ในตัวอย่างนี้ ผู้จัดการกองทุนเน้นเรื่องสิทธิที่มีความสำคัญในการถอดถอนในการวิเคราะห์ ดังนั้น ถึงแม้ว่าผู้จัดการกองทุนจะมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวางและมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนของกองทุนจากค่าตอบแทนและเงินลงทุน แต่สิทธิที่มีความสำคัญที่ถือโดยผู้ลงทุนอื่นบ่งชี้ว่าผู้จัดการกองทุนนั้นเป็นตัวแทน ดังนั้น ผู้จัดการกองทุนจึงมิได้ควบคุมกองทุน

ตัวอย่างที่ 15

ผู้ได้รับการลงทุนถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อซื้อกลุ่มการลงทุนในหลักทรัพย์ซึ่งมีอัตราคงที่และมีสินทรัพย์เป็นหลักประกัน (fixed rate asset - backed securities) โดยได้รับเงินทุนจากตราสารหนี้อัตราคงที่และตราสารทุน ตราสารทุนมีการออกแบบเพื่อคุ้มครองผู้ถือตราสารหนี้จากผลขาดทุนแรกและรับผลตอบแทนคงเหลือของผู้ได้รับการลงทุน รายการนี้ขายให้แก่ผู้ลงทุนในตราสารหนี้เป็นการลงทุนในกลุ่มการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีสินทรัพย์เป็นหลักประกัน โดยมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้ออกหลักทรัพย์ที่มีสินทรัพย์เป็นหลักประกันซึ่งอาจผิดนัดชำระหนี้และความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกลุ่มการลงทุน ในการจัดตั้งตราสารทุนคิดเป็นร้อยละ 10 ของมูลค่าสินทรัพย์ที่ซื้อ ผู้ตัดสินใจ (ผู้จัดการสินทรัพย์) จัดการกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์โดยตัดสินใจลงทุนภายใต้ขอบเขตที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนของผู้ได้รับการลงทุน

ตัวอย่างการนำมาใช้

ผู้จัดการสินทรัพย์ได้รับค่าธรรมเนียมคงที่ตามอัตราตลาด (คือ ร้อยละ 1 ของสินทรัพย์ที่จัดการ) และค่าธรรมเนียมตามผลงาน (คือ ร้อยละ 10 ของกำไร) หากกำไรของผู้ได้รับการลงทุนเกินเป้าหมายที่ระบุไว้ ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ผู้จัดการสินทรัพย์ถือตราสารทุน ร้อยละ 35 ในผู้ได้รับการลงทุน ร้อยละ 65 ที่เหลือของตราสารทุนและตราสารหนี้ทั้งหมดถือโดยผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกันจำนวนมากซึ่งกระจัดกระจาย ผู้จัดการสินทรัพย์สามารถถูกถอดถอนโดยไม่ต้องมีสาเหตุจากการออกเสียงข้างมากของผู้ลงทุนอื่น

ผู้จัดการสินทรัพย์ได้รับค่าธรรมเนียมคงที่และค่าธรรมเนียมตามผลงานซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ค่าตอบแทนทำให้ส่วนได้เสียของผู้จัดการสินทรัพย์มีจุดมุ่งหมายเดียวกับผู้ลงทุนอื่นในการเพิ่มมูลค่ากองทุน ผู้จัดการสินทรัพย์มีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของกองทุนเนื่องจากผู้จัดการสินทรัพย์ถือตราสารทุนร้อยละ 35 และจากค่าตอบแทน

แม้ว่าจะดำเนินการตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนของผู้ได้รับการลงทุน แต่ผู้จัดการสินทรัพย์มีความสามารถในปัจจุบันในการตัดสินใจลงทุนซึ่งมีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุน สิทธิในการถอดถอนของผู้ลงทุนอื่นได้รับน้ำหนักน้อยในการวิเคราะห์กรณีนี้ เนื่องจากสิทธิดังกล่าวถือโดยผู้ลงทุนซึ่งมีจำนวนมากซึ่งกระจัดกระจาย ในตัวอย่างนี้ ผู้จัดการสินทรัพย์เน้นฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนของกองทุนจากส่วนได้เสียในตราสารทุนที่ตนมีซึ่งถือเป็นรองตราสารหนี้ การถือตราสารทุนร้อยละ 35 ของตราสารทุนทำให้ฐานะเปิดต่อผลขาดทุนและสิทธิในผลตอบแทนจากผู้ได้รับการลงทุนซึ่งทำให้มีนัยสำคัญในการบ่งชี้ได้ว่าผู้จัดการสินทรัพย์นั้นคือตัวการ ดังนั้น ในที่นี้สามารถสรุปได้ว่าผู้จัดการสินทรัพย์ควบคุมผู้ได้รับการลงทุน

ตัวอย่างที่ 16

ผู้ตัดสินใจ (ผู้สนับสนุน) สนับสนุนบริษัทขายหลักทรัพย์ (a multi-seller conduit) โดยออกตราสารหนี้ระยะสั้นให้กับผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกัน รายการนี้ขายให้แก่ผู้ลงทุนเป็นการลงทุนในกลุ่มการลงทุนของสินทรัพย์ระยะกลางที่มีความน่าเชื่อถือสูงและมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำเกี่ยวกับการผิดนัดชำระของผู้ออกสินทรัพย์ในกลุ่มการลงทุน ผู้โอนหลายรายขายกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์ระยะกลางที่มีคุณภาพดีให้กับบริษัทขายหลักทรัพย์ ผู้โอนแต่ละรายให้บริการกลุ่มการลงทุนที่ขายให้กับบริษัทหลักทรัพย์และจัดการกับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้โดยได้รับค่าบริการตามราคาตลาด ผู้โอนให้การคุ้มครองสำหรับผลขาดทุนแรกที่มีต่อผลขาดทุนด้านเครดิตของกลุ่มการลงทุนในสินทรัพย์โดยใช้หลักประกันเป็นสินทรัพย์ที่โอนให้กับบริษัทขายหลักทรัพย์ ผู้สนับสนุนกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทขายหลักทรัพย์และเป็นผู้จัดการดำเนินการเพื่อแลกกับค่าบริการตามราคาตลาด ค่าธรรมเนียมเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ ผู้สนับสนุนอนุมัติผู้ขายให้สามารถขายแก่บริษัทขายหลักทรัพย์ อนุมัติการซื้อสินทรัพย์โดยบริษัทขายหลักทรัพย์ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนของบริษัทขายหลักทรัพย์ โดยผู้สนับสนุนต้องดำเนินงานเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดของผู้ลงทุนทั้งหมด

ตัวอย่างการนำมาใช้

ผู้สนับสนุนได้รับผลตอบแทนคงเหลือจากบริษัทขายหลักทรัพย์และจัดการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิต และจัดหาสภาพคล่องให้กับบริษัทขายหลักทรัพย์ การเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตโดยผู้สนับสนุน ทำให้ต้องรับภาระขาดทุนถึงร้อยละ 5 ของสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทขายหลักทรัพย์ภายหลัง จากผู้โอนรับภาระขาดทุนแล้ว สภาพคล่องที่จัดหาจะไม่นำมาใช้ล่วงหน้าสำหรับสินทรัพย์ที่ผิติดนัด ชำระหนี้ ผู้ลงทุนไม่มีสิทธิที่มีความสำคัญที่มีผลกระทบต่ออำนาจในการตัดสินใจของผู้สนับสนุน

แม้ว่าผู้สนับสนุนจะได้รับค่าธรรมเนียมตามราคาตลาดซึ่งเทียบเท่ากับการบริการที่ให้ผู้สนับสนุนยังมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของบริษัทขายหลักทรัพย์ ทั้งนี้มาจากสิทธิในผลตอบแทนคงเหลือในบริษัทขายหลักทรัพย์และการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตและการจัดให้มีสภาพคล่อง (กล่าวคือ บริษัทขายหลักทรัพย์ได้รับความเสี่ยงจากสภาพคล่องในการใช้ตราสารหนี้ระยะสั้นเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ระยะกลาง) แม้ว่าผู้โอนอาจมีสิทธิในการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อมูลค่าของสินทรัพย์ของบริษัทขายหลักทรัพย์ แต่ผู้สนับสนุนมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างกว้างขวางที่ให้ความสามารถในการสั่งการ กิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญที่สุดต่อผลตอบแทนของบริษัทขายหลักทรัพย์ (คือ ผู้สนับสนุนกำหนดเงื่อนไขของบริษัทขายหลักทรัพย์ มีสิทธิที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์ (อนุมัติการซื้อและอนุมัติผู้โอนสินทรัพย์) และจัดหาทุนให้กับบริษัทขายสินทรัพย์ (โดยที่เงินลงทุนใหม่ต้องจัดให้มีอย่างสม่ำเสมอ))

สิทธิในผลตอบแทนคงเหลือของบริษัทขายหลักทรัพย์และการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตและการจัดหาสภาพคล่องทำให้ผู้สนับสนุนได้รับความผันแปรของผลตอบแทนจากกิจกรรมของบริษัทขายหลักทรัพย์ซึ่งแตกต่างออกไปจากผู้ลงทุนอื่น ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้สนับสนุนนั้นเป็น ตัวการ และผู้สนับสนุนควบคุมบริษัทขายหลักทรัพย์ ภาระผูกพันของผู้สนับสนุนที่ต้อง ดำเนินการเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดของผู้ลงทุนทั้งหมดมิได้ป้องกันผู้สนับสนุนจากการเป็นตัวการ

ความสัมพันธ์กับกิจการอื่น

- ข73 ในการประเมินการควบคุม ผู้ลงทุนต้องพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์กับกิจการอื่นและกิจการอื่น เหล่านั้นกระทำการแทนผู้ลงทุนหรือไม่ (คือ กิจการอื่นเป็นตัวแทนโดยพฤตินัย (de facto agent)) ในการกำหนดว่ากิจการอื่นเป็นตัวแทนโดยพฤตินัยหรือไม่ ไม่เพียงแต่พิจารณาลักษณะของ ความสัมพันธ์แต่ต้องดูลักษณะการที่กิจการเหล่านั้นปฏิบัติต่อกันและต่อผู้ลงทุน
- ข74 ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีข้อตกลงตามสัญญา กิจการนั้นเป็นตัวแทนโดยพฤตินัยเมื่อ ผู้ลงทุนหรือผู้ที่สั่งการกิจกรรมของผู้ลงทุนมีความสามารถในการสั่งการกิจการนั้นให้กระทำการ แทนผู้ลงทุน ในสถานการณ์เหล่านี้ผู้ลงทุนต้องพิจารณาสิทธิในการตัดสินใจของตัวแทนโดย พฤตินัย และฐานะเปิดทางอ้อมต่อ หรือสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรของผู้ลงทุนผ่านตัวแทน โดยพฤตินัยรวมกับสิทธิของผู้ลงทุนในการประเมินเรื่องการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุน

- ข75 ตัวอย่างของกิจการอื่น ซึ่งโดยลักษณะความสัมพันธ์อาจจะเป็นตัวแทนโดยพฤตินัยของผู้ลงทุน
- ข75.1 บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องของผู้ลงทุน
- ข75.2 กิจการที่ได้รับส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุนหรือได้รับเงินกู้ยืมจากผู้ลงทุน
- ข75.3 กิจการที่ตกลงที่จะไม่ขาย โอน หรือก่อให้เกิดภาระสำหรับส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุน หากไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้ลงทุนก่อน (ยกเว้นในสถานการณ์ที่ผู้ลงทุนหรือกิจการอื่นมีสิทธิที่จะให้การอนุมัติก่อนและสิทธินั้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่ตกลงอย่างเต็มใจของทั้งสองฝ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกัน)
- ข75.4 กิจการที่ไม่สามารถจัดหาทุนเพื่อการดำเนินงานหากไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากผู้ลงทุน
- ข75.5 ผู้ได้รับการลงทุนซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ในการกำกับดูแลหรือผู้บริหารสำคัญเป็นบุคคลเดียวกับผู้ลงทุน
- ข75.6 กิจการที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจอย่างใกล้ชิดกับผู้ลงทุน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการทางวิชาชีพและลูกค้ารายที่มีนัยสำคัญ

การควบคุมสินทรัพย์ที่ระบุไว้

- ข76 ผู้ลงทุนต้องพิจารณาว่า ส่วนหนึ่งของผู้ได้รับการลงทุนมีการปฏิบัติเปรียบเสมือนกิจการที่แยกออกมาหรือไม่ และหากเป็นเช่นนั้นพิจารณาว่าตนได้ควบคุมกิจการที่เสมือนแยกออกมาหรือไม่
- ข77 ผู้ลงทุนต้องถือว่าส่วนหนึ่งของผู้ได้รับการลงทุนเปรียบเสมือนกิจการที่แยกออกมา เมื่อเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

สินทรัพย์ที่ระบุไว้ของผู้ได้รับการลงทุน (และการเพิ่มคุณภาพด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องถ้ามี) เป็นเพียงแหล่งเดียวที่สามารถนำไปชำระหนี้สินที่ระบุได้ หรือเป็นส่วนได้เสียอื่นที่ระบุไว้ในผู้ได้รับการลงทุน กิจการอื่นนอกเหนือจากเจ้าหนี้ที่ระบุไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่ระบุไว้ นั้น หรือสิทธิในกระแสเงินสดคงเหลือจากสินทรัพย์นั้น ในทางเนื้อหาผลตอบแทนจากสินทรัพย์ที่ระบุไว้จะไม่มีส่วนใดที่ผู้ได้รับการลงทุนสามารถนำมาใช้ได้ และไม่มีหนี้สินใดของกิจการที่เสมือนแยกออกมาจะมีการจ่ายชำระจากสินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุนที่คงเหลืออยู่ ดังนั้นในทางเนื้อหา สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของทั้งหมดของผู้ได้รับการลงทุนที่เสมือนหนึ่งแยกออกมานั้นถูกสกัดแยกออกมาจากผู้ได้รับการลงทุน ส่วนของกิจการที่เสมือนแยกออกมานั้นเรียกว่า Silo

- ข78 เมื่อครบตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข77 ผู้ลงทุนต้องระบุกิจกรรมที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนของกิจการที่เสมือนแยกออกมา และกิจกรรมนั้นมีการสั่งการอย่างไรเพื่อประเมินว่าตนมีอำนาจเหนือส่วนนั้นของผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ เมื่อประเมินการควบคุมกิจการที่เสมือนแยกออกมา ผู้ลงทุนต้องพิจารณาว่าผู้ลงทุนมีฐานะเปิดต่อหรือมีสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจาก

- การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการที่เสมือนแยกออกมาหรือไม่ และการมีความสามารถในการใช้อำนาจเหนือส่วนนั้นของผู้ได้รับการลงทุนเพื่อให้ได้จำนวนผลตอบแทนของผู้ลงทุนหรือไม่
- ข79 หากผู้ลงทุนควบคุมกิจการที่เสมือนแยกออกมา ผู้ลงทุนต้องนำส่วนหนึ่งของกิจการนั้นไปจัดทำงานการเงินรวม ในกรณีนี้ กิจการอื่นจะไม่รวมส่วนนั้นของผู้ได้รับการลงทุนเมื่อมีการประเมินการควบคุมและไม่นำมาจัดทำงานการเงินรวม

การประเมินอย่างต่อเนื่อง

- ข80 ผู้ลงทุนต้องทบทวนว่าตนมีการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหรือไม่ หากข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์บ่งชี้ว่า มีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งในสามองค์ประกอบของการควบคุมตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 7
- ข81 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะการใช้อำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องนำไปสะท้อนในการที่ผู้ลงทุนประเมินอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุน เช่น การเปลี่ยนแปลงในสิทธิการตัดสินใจสามารถหมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีการส่งผ่านทางสิทธิในการออกเสียงอีกต่อไป แต่ผ่านข้อตกลงอื่นแทน เช่น สัญญาที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายมีความสามารถในการสั่งการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- ข82 เหตุการณ์หนึ่งสามารถทำให้ผู้ลงทุนได้รับหรือสูญเสียอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนแม้ว่าผู้ลงทุนจะไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น เช่น ผู้ลงทุนสามารถได้รับอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนเนื่องจากสิทธิในการตัดสินใจที่ถือโดยบุคคลหนึ่งหรือหลายคนอื่นซึ่งเดิมเคยป้องกันผู้ลงทุนจากการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนนั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว
- ข83 ผู้ลงทุนพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อฐานะเปิดต่อหรือสิทธิในผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน เช่น ผู้ลงทุนซึ่งมีอำนาจเหนือผู้ได้รับการลงทุนสามารถสูญเสียการควบคุมผู้ได้รับการลงทุนหากผู้ลงทุนไม่ได้รับผลตอบแทนอย่างที่เคยได้รับหรือไม่ได้มีฐานะเปิดต่อภาระผูกพัน เนื่องจากผู้ลงทุนไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 7.2 (เช่น หากสัญญาที่จะได้รับค่าธรรมเนียมตามผลงานถูกยกเลิก)
- ข84 ผู้ลงทุนต้องพิจารณาว่าในการประเมินว่าตนกระทำเป็นตัวแทนหรือตัวการมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ การเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างผู้ลงทุนและกิจการอื่นอีกหลายฝ่ายสามารถหมายถึงผู้ลงทุนไม่ใช่ตัวแทนอีกต่อไป แม้วก่อนหน้านั้นจะเคยเป็นตัวแทนก็ตาม และในทำนองกลับกันเช่นกัน เช่น หากเกิดการเปลี่ยนแปลงในสิทธิของผู้ลงทุน หรือของกิจการอื่นหลายฝ่ายผู้ลงทุนต้องทบทวนสถานะของตนว่าเป็นตัวการหรือตัวแทน
- ข85 การประเมินการควบคุมของผู้ลงทุนเมื่อเริ่มแรก หรือสถานะการเป็นตัวการหรือตัวแทนจะไม่เปลี่ยนแปลงเพียงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในสภาพตลาด (เช่น การเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทนของผู้ได้รับการลงทุนที่เกิดจากสภาพตลาด) นอกจากว่าการเปลี่ยนแปลงในสภาพตลาดทำให้องค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งในสามองค์ประกอบของ

การควบคุมตามย่อหน้าที่ 7 เปลี่ยนแปลงไปหรือการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างตัวการและตัวแทน

การกำหนดว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่

ข85ก กิจการต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์ทั้งหมด ในการประเมินว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่ ซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์และการออกแบบของกิจการ กิจการที่มีองค์ประกอบทั้งสามของคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่ได้กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 27 ถือเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน โดยย่อหน้าที่ ข85ข ถึง ข85ฐ ได้อธิบายองค์ประกอบของคำนิยามดังกล่าวในรายละเอียดเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ทางธุรกิจ

ข85ข คำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนกำหนดว่าวัตถุประสงค์ของกิจการต้องเป็นการลงทุนเพื่อให้ได้มาเฉพาะเพียงผลตอบแทนจากการเพิ่มมูลค่าของทุน รายได้จากการลงทุน (เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือ รายได้ค่าเช่า) หรือทั้งสองกรณี เอกสารที่บ่งชี้ถึงวัตถุประสงค์ในการลงทุนของกิจการ มีตัวอย่างเช่น หนังสือชี้ชวนของกิจการ สิ่งพิมพ์ที่แจกจ่ายโดยกิจการ และเอกสารของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน ซึ่งเป็นเอกสารที่มักให้หลักฐานเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน หลักฐานอื่นอาจเป็นรูปแบบการนำเสนอตัวเองของกิจการต่อกิจการอื่น (เช่น ผู้ที่มีโอกาสเป็นผู้ลงทุน หรือผู้ที่มีโอกาสเป็นผู้ได้รับการลงทุน) ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำเสนอว่าธุรกิจของกิจการคือการลงทุนระยะกลาง (Medium-term investment) เพื่อให้ได้ผลตอบแทนจากการเพิ่มมูลค่าเงินทุน ในทางตรงข้าม กิจการที่นำเสนอตนเองว่าเป็นผู้ลงทุนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อร่วมพัฒนา ผลิต หรือทำการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ ร่วมกับผู้ได้รับการลงทุน มีวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางธุรกิจของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน ทั้งนี้ เนื่องจากกิจการจะได้รับผลตอบแทนจากกิจกรรมการพัฒนา กิจกรรมการผลิต หรือกิจกรรมการทำการตลาดดังกล่าว รวมทั้งจากการลงทุนของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข85ฉ)

ข85ค กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจจัดให้มีบริการเกี่ยวเนื่องกับการลงทุน (เช่น บริการให้คำแนะนำในการลงทุน การบริหารเงินลงทุน บริการสนับสนุนและจัดการการลงทุน) ไม่ว่าจะ เป็นโดยทางตรงหรือผ่านทางบริษัทย่อย ให้แก่บุคคลที่สามและผู้ลงทุนของกิจการ แม้ว่า กิจกรรมเหล่านั้นจะมีความสำคัญต่อกิจการ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจการนั้นมีสถานะเข้าคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอยู่ต่อไป

ข85ง กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจเข้าร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนดังต่อไปนี้ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือผ่านทางบริษัทย่อย ถ้ากิจกรรมเหล่านี้ทำเพื่อสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนให้สูงที่สุด (การเพิ่มมูลค่าเงินทุน หรือรายได้จากการลงทุน) จากผู้ได้รับการลงทุน

ของกิจการ และกิจการเหล่านี้ไม่ได้เป็นกิจกรรมทางธุรกิจที่สำคัญที่แยกออกมา หรือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่แยกออกมาของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน

ข85ง.1 จัดให้มีบริการด้านการบริหารและให้คำแนะนำด้านกลยุทธ์แก่ผู้ได้รับการลงทุน และ

ข85ง.2 จัดให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ได้รับการลงทุน เช่น เงินกู้ ภาระผูกพันรายจ่าย ฝ่ายทุน หรือ การค้าประกัน

ข85จ หากกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนมีบริษัทย่อยซึ่งบริษัทย่อยดังกล่าวมิได้เป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน และมีวัตถุประสงค์หลักและกิจกรรมหลักในการให้บริการหรือมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ดังเช่น ที่อธิบายในย่อหน้าที่ ข85ค ถึง ข85ง แก่กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือกิจการอื่น กิจการต้องรวมบริษัทย่อยในการจัดทางการเงินรวมตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 32 แต่หากบริษัทย่อยซึ่งให้บริการหรือมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน โดยบริษัทย่อยดังกล่าวเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนด้วย บริษัทใหญ่ที่เป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องวัดมูลค่าบริษัทย่อยดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 31

กลยุทธ์ทางออก

ข85ฉ แผนการลงทุนของกิจการให้หลักฐานเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ทางธุรกิจของกิจการ ลักษณะหนึ่งทำให้กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนแตกต่างจากกิจการอื่นคือกรณีที่กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนไม่ได้วางแผนที่จะถือเงินลงทุนไปอย่างไม่มีกำหนด แต่จะถือในรอบระยะเวลาที่จำกัด ทั้งนี้ เงินลงทุนในตราสารทุน และเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินมีความเป็นไปได้ที่จะถือไว้อย่างไม่มีกำหนด ดังนั้น กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องมีกลยุทธ์ทางออกซึ่งบันทึกเกี่ยวกับแผนการของกิจการในการขายเงินลงทุนในตราสารทุน และเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินเกือบจะทั้งหมดเพื่อให้ได้กำไรจากการเพิ่มมูลค่าเงินทุน กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนยังต้องมีกลยุทธ์ทางออกสำหรับตราสารหนี้ที่มีความเป็นไปได้ที่จะถือไปอย่างไม่มีกำหนดด้วย ตัวอย่างเช่น ตราสารหนี้ที่ไม่มีวันครบกำหนด (Perpetual debt investments) กิจการไม่จำเป็นต้องบันทึกกลยุทธ์ทางออกเฉพาะสำหรับเงินลงทุนแต่ละรายการ แต่ต้องระบุกลยุทธ์ที่แตกต่างกันที่อาจเป็นไปได้สำหรับเงินลงทุนต่างชนิดหรือต่างกลุ่มการลงทุนกัน ซึ่งรวมถึงกรอบระยะเวลาที่เป็นไปได้จริงสำหรับการออกจากการลงทุน ทั้งนี้กระบวนการออกจากการลงทุน ซึ่งนำมาใช้เฉพาะในสถานการณ์การผิดสัญญา เช่น การละเมิดสัญญา หรือการผิดนัดจ่ายชำระหนี้ ไม่ถือเป็นกลยุทธ์ทางออกตามวัตถุประสงค์ของการประเมินนี้

ข85ช กลยุทธ์ทางออกสามารถแตกต่างกันไปตามประเภทของการลงทุน ในกรณีเงินลงทุนในตราสารทุนของภาคเอกชน ตัวอย่างของกลยุทธ์ทางออก จะรวมถึง การเสนอขายหลักทรัพย์แก่สาธารณะเป็นครั้งแรก การขายหุ้นแบบเฉพาะเจาะจง การเสนอขายธุรกิจ การจ่ายคืนส่วนได้เสียในส่วนของเจ้าของในผู้ได้รับการลงทุน (ให้แก่ผู้ลงทุน) และ การขายสินทรัพย์ (ซึ่งรวมถึงการขาย

สินทรัพย์ของผู้ได้รับการลงทุนตามด้วยการเลิกกิจการของผู้ได้รับการลงทุน) ในกรณีเงินลงทุนในตราสารทุนที่มีการซื้อขายในตลาดสาธารณะ ตัวอย่างของกลยุทธ์ทางออก รวมถึง การขายเงินลงทุนแบบเฉพาะเจาะจง หรือในตลาดสาธารณะ สำหรับเงินลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ ตัวอย่างของกลยุทธ์ทางออก จะรวมถึง การขายอสังหาริมทรัพย์ผ่านนายหน้าผู้ชำนาญการด้านการค้าอสังหาริมทรัพย์หรือในตลาดเปิด

ข85ช กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจมีการลงทุนในอีกกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนซึ่งตั้งขึ้นเพื่อกิจการด้วยเหตุผลทางด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ภาษี หรือเหตุผลในเชิงธุรกิจที่คล้ายคลึง ในกรณีนี้ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนที่เป็นผู้ลงทุนไม่จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ทางออกสำหรับการลงทุนดังกล่าว ถ้ากิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนที่เป็นผู้ได้รับการลงทุนมีกลยุทธ์ทางออกที่เหมาะสมสำหรับการลงทุนของกิจการเองแล้ว

รายได้จากการลงทุน

ข85ฅ กิจการถือว่าไม่ได้ลงทุนเพื่อให้ได้มาเฉพาะเพียงผลตอบแทนจากการเพิ่มมูลค่าเงินทุน รายได้จากการลงทุน หรือทั้งสองกรณี ถ้ากิจการหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการซึ่งกิจการเป็นสมาชิก (กล่าวคือ กลุ่มกิจการซึ่งควบคุมโดยบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน) ได้มาหรือมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์อื่นจากการลงทุนของกิจการที่ได้มีไว้สำหรับบริษัทอื่นที่มิได้มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน ผลประโยชน์อื่นดังกล่าวรวมถึง

ข85ฅ.1 การได้มา การใช้ การแลกเปลี่ยน หรือการแสวงหาผลประโยชน์ซึ่งกระบวนการสินทรัพย์หรือ เทคโนโลยีของผู้ได้รับการลงทุน กรณีดังกล่าวหมายความรวมถึงการที่กิจการหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการมีสิทธิแบบไม่เท่าเทียม หรือแต่เพียงผู้เดียวในการได้มาซึ่งสินทรัพย์ เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของผู้ได้รับการลงทุน ตัวอย่างเช่น โดยการถือตราสารสิทธิที่ให้สิทธิในการซื้อสินทรัพย์จากผู้ได้รับการลงทุน ถ้าการพัฒนาสินทรัพย์นั้นเชื่อว่าจะสำเร็จลุล่วง

ข85ฅ.2 การร่วมการงาน (ตามคำนิยามในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน) หรือข้อตกลงอื่นระหว่างกิจการหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการกับผู้ได้รับการลงทุน เพื่อพัฒนา ผลิต ทำการตลาดหรือจัดหาผลิตภัณฑ์หรือบริการ

ข85ฅ.3 การค้ำประกันทางการเงินหรือสินทรัพย์ที่ผู้ได้รับการลงทุนจัดหามาใช้เป็นหลักประกันสำหรับสัญญาการกู้ยืมของกิจการ หรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการ (อย่างไรก็ตาม กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนยังคงสามารถนำเงินลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนไปใช้เป็นหลักประกันสำหรับการกู้ยืมของกิจการเองได้)

ข85ฅ.4 ตราสารสิทธิที่ถือโดยบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันกับกิจการซึ่งให้สิทธิในการซื้อส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในผู้ได้รับการลงทุนของกิจการจากกิจการหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการ

ข85ฉ.5 ยกเว้นที่ได้กล่าวในย่อหน้าที่ ข85ฉ.5 รายการระหว่างกิจการหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการ กับผู้ได้รับการลงทุนซึ่ง

- (1) มีเงื่อนไขที่กิจการที่มีใช้กิจการที่เกี่ยวข้องกันกับกิจการหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการ หรือ ผู้ได้รับการลงทุนไม่มีสิทธิได้รับ
- (2) ไม่ได้เป็นไปตามมูลค่ายุติธรรม หรือ
- (3) ถือเป็นสัดส่วนที่สำคัญของกิจกรรมทางธุรกิจของผู้ได้รับการลงทุน หรือของกิจการ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมทางธุรกิจของกลุ่มกิจการอื่น

ข85ฉ.6 กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจมีกลยุทธ์ที่จะลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนมากกว่าหนึ่งราย ในอุตสาหกรรม ตลาดหรือพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เดียวกัน เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการผนึกกันของธุรกิจ (Synergies) ซึ่งเพิ่มผลตอบแทนจากการเพิ่มมูลค่าเงินทุน และรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ แม้ว่าจะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข85ฉ.5 กิจการไม่ถือว่าถูกตัดสิทธิจากการจัดประเภทเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนเพียงเพราะเหตุผลว่าผู้ได้รับการลงทุนเหล่านั้นมีรายการค้าระหว่างกันและกัน

การวัดมูลค่ายุติธรรม

ข85ฉ.7 องค์ประกอบที่สำคัญของคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนคือกิจการวัดและประเมินผลการดำเนินงานจากเงินลงทุนเกือบจะทั้งหมดด้วยเกณฑ์มูลค่ายุติธรรม เนื่องจากการใช้มูลค่ายุติธรรมทำให้ได้รับข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่า อย่างเช่น การรวมบริษัทย่อยของกิจการเหล่านั้นในการจัดทางบการเงินรวม หรือการใช้วิธีส่วนได้เสียสำหรับส่วนได้เสียในบริษัทร่วมหรือการร่วมค้า เพื่อแสดงว่ากิจการเป็นไปตามองค์ประกอบนี้ของคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนจะ

ข85ฉ.8.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมแก่ผู้ลงทุน และวัดมูลค่าเงินลงทุนเกือบจะทั้งหมดด้วยมูลค่ายุติธรรมในงบการเงินของกิจการเมื่อใดก็ตามที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดหรืออนุญาตให้ใช้มูลค่ายุติธรรม และ

ข85ฉ.8.2 รายงานข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมเป็นการภายในแก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ (ตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน) ซึ่งเป็นผู้ใช้มูลค่ายุติธรรมเป็นตัววัดที่สำคัญในการประเมินผลการดำเนินงานจากเงินลงทุนเกือบจะทั้งหมด และดำเนินการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน

ข85ฉ.9 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข85ฉ.8.1 กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนจะ

ข85ฉ.9.1 เลือกวิธีการทางบัญชีสำหรับอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนโดยใช้วิธีมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ข85ฎ.2 เลือกใช้ข้อยกเว้นในการถือปฏิบัติตามวิธีส่วนได้เสียในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า สำหรับเงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า และ

ข85ฎ.3 วัตถุประสงค์สินทรัพย์ทางการเงินของกิจการด้วยมูลค่ายุติธรรมโดยใช้ข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

ข85ฐ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจมีสินทรัพย์ที่ใช้เงินลงทุน เช่น อสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เป็นสำนักงานใหญ่ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง และอาจมีหนี้สินทางการเงินด้วย องค์ประกอบด้านการวัดมูลค่ายุติธรรมตามคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 27.3 ให้ถือปฏิบัติกับเงินลงทุนของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน ดังนั้น กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนไม่จำเป็นต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ใช้เงินลงทุนของกิจการหรือหนี้สินของกิจการด้วยมูลค่ายุติธรรม

ลักษณะปกติของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน

ข85ท ในการกำหนดว่ากิจการเป็นไปตามคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่ กิจการต้องพิจารณาว่ากิจการมีการแสดงถึงลักษณะปกติของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 28) การขาดหายไปของลักษณะปกติดังกล่าวข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่า ไม่จำเป็นที่จะทำให้กิจการไม่เข้าเงื่อนไขที่จะได้รับการจัดประเภทเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนแต่เป็นการบ่งชี้ว่าต้องใช้ดุลยพินิจเพิ่มเติมในการกำหนดว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่

เงินลงทุนมากกว่าหนึ่งแห่ง

ข85ฒ โดยปกติ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนจะถือครองเงินลงทุนที่หลากหลายเพื่อกระจายความเสี่ยงของกิจการ และเพิ่มผลตอบแทนให้สูงที่สุด กิจการอาจถือกลุ่มการลงทุนของเงินลงทุนทั้งทางตรงหรือทางอ้อม ตัวอย่างเช่น การถือครองเงินลงทุนเพียงหนึ่งแห่งแต่เป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนซึ่งถือครองเงินลงทุนที่หลากหลาย

ข85ณ ในหลายกรณี กิจการอาจถือครองเงินลงทุนเพียงหนึ่งแห่ง อย่างไรก็ตาม การถือครองเงินลงทุนเพียงหนึ่งแห่งไม่จำเป็นที่จะทำให้กิจการใดกิจการหนึ่งไม่เป็นไปตามคำนิยามของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน ตัวอย่างเช่น กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจถือครองเงินลงทุนเพียงหนึ่งแห่ง เมื่อกิจการ

ข85ณ.1 อยู่ในช่วงเริ่มต้นดำเนินธุรกิจ และยังไม่ได้รับเงินลงทุนที่เหมาะสม จึงยังไม่ได้ปฏิบัติตามแผนการลงทุนของกิจการเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินลงทุนที่หลากหลาย

ข85ณ.2 ยังไม่ได้ลงทุนในเงินลงทุนอื่น เพื่อทดแทนเงินลงทุนที่ได้จำหน่ายออกไป

ข85ณ.3 ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อรวบรวมเงินทุนของผู้ลงทุน เพื่อไปลงทุนในเงินลงทุนเพียง
หนึ่งแห่ง ในกรณีที่ผู้ลงทุนแต่ละรายไม่สามารถได้มาซึ่งเงินลงทุนแห่งนั้น (เช่น เมื่อจำนวน
เงินลงทุนขั้นต่ำที่กำหนดสูงเกินไปสำหรับผู้ลงทุนแต่ละรายจะลงทุนได้) หรือ

ข85ณ.4 อยู่ในกระบวนการเลิกกิจการ

ผู้ลงทุนมากกว่าหนึ่งราย

ข85ด โดยปกติ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนจะมีผู้ลงทุนที่หลากหลาย ซึ่งรวบรวมเงินทุนของ
ผู้ลงทุนเหล่านั้นเพื่อเข้าถึงบริการด้านการบริหารเงินลงทุน และโอกาสในการลงทุนซึ่งผู้ลงทุน
เหล่านั้นอาจจะไม่สามารถเข้าถึงได้ด้วยตนเองโดยลำพัง การมีผู้ลงทุนที่หลากหลายจะทำให้มี
โอกาสน้อยลงที่กิจการหรือสมาชิกอื่นของกลุ่มกิจการซึ่งกิจการเป็นสมาชิกจะได้รับผลตอบแทน
นอกเหนือไปจากการเพิ่มมูลค่าเงินทุน หรือรายได้จากการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข85ณ)

ข85ด ในอีกทางหนึ่ง กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจจัดตั้งโดยผู้ลงทุนรายหนึ่งหรือจัดตั้ง
เพื่อผู้ลงทุนรายหนึ่งที่เป็นตัวแทนหรือที่สนับสนุนส่วนได้เสียของกลุ่มผู้ลงทุนขนาดใหญ่
(เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญ กองทุนการลงทุนภาครัฐ หรือ กองทรัสต์ของครอบครัว)

ข85ด ในหลายกรณี กิจการอาจมีผู้ลงทุนเพียงหนึ่งรายเป็นการชั่วคราว ตัวอย่างเช่น กิจการที่ดำเนินธุรกิจ
ด้านการลงทุนอาจมีผู้ลงทุนเพียงหนึ่งรายเมื่อกิจการ

ข85ด.1 อยู่ในช่วงระยะเวลาออกเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรก ซึ่งยังไม่สิ้นสุดลง และกิจการ
อยู่ในระหว่างดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อระบุดูแลผู้ลงทุนที่เหมาะสม

ข85ด.2 ยังไม่สามารถระบุดูแลผู้ลงทุนที่เหมาะสมเพื่อมาแทนส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ
ที่ได้รับการไถ่ถอนไป หรือ

ข85ด.3 อยู่ในกระบวนการเลิกกิจการ

ผู้ลงทุนที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

ข85ท โดยปกติ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนมีผู้ลงทุนที่หลากหลายซึ่งมิใช่บุคคลหรือกิจการที่
เกี่ยวข้องกัน (ตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน) กับกิจการหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มกิจการซึ่งกิจการเป็นสมาชิก
การมีผู้ลงทุนที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันจะทำให้มีโอกาสน้อยลงที่กิจการหรือสมาชิกอื่นของกลุ่ม
กิจการซึ่งกิจการเป็นสมาชิกจะได้รับผลตอบแทนนอกเหนือไปจากการเพิ่มมูลค่าเงินทุน หรือ
รายได้จากการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ข85ณ)

ข85ท อย่างไรก็ตาม กิจการอาจถือเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนแม้ว่าผู้ลงทุนของกิจการมี
ความเกี่ยวข้องกันกับกิจการ ตัวอย่างเช่น กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนอาจจัดตั้งกองทุน
คู่ขนานแยกต่างหากสำหรับพนักงานของกิจการกลุ่มหนึ่ง (เช่น ผู้บริหารสำคัญ) หรือ สำหรับ
ผู้ลงทุนที่มีความเกี่ยวข้องกันอื่น ซึ่งกองทุนดังกล่าวมีการลงทุนเหมือนกับการลงทุนของกองทุน

เพื่อการลงทุนหลักของกิจการ กองทุนคู่ขนานนี้อาจถือเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน แม้ว่าผู้ลงทุนทั้งหมดจะมีความเกี่ยวข้องกัน

ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ

- ข85น กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนโดยปกติมักเป็นนิติบุคคลแยกต่างหาก แต่ทั้งนี้ไม่ถือเป็นข้อกำหนด ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนโดยปกติมีรูปแบบเป็นส่วนของเจ้าของหรือส่วนได้เสียที่คล้ายคลึง (เช่น ส่วนได้เสียของหุ้นส่วน) ซึ่งจะมีการแบ่งสินทรัพย์สุทธิของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนให้ตามสัดส่วนของส่วนได้เสีย อย่างไรก็ตาม การมีลำดับชั้นของผู้ลงทุนที่แตกต่างกัน โดยบางรายอาจมีสิทธิเพียงในเงินลงทุน เฉพาะรายการ หรือกลุ่มของเงินลงทุน หรือบางรายอาจมีส่วนแบ่งในสินทรัพย์สุทธิในสัดส่วนที่แตกต่างกัน มิได้ทำให้กิจการถูกตัดสิทธิจากการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน
- ข85บ นอกจากนี้ กิจการที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญในรูปแบบของหนี้สิน ซึ่งตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่เป็นไปตามคำนิยามของส่วนของผู้เป็นเจ้าของ อาจยังคงถือเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนได้หากผู้ถือตราสารหนี้มีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่ผันแปรจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สุทธิของกิจการ

ข้อกำหนดทางบัญชี

ขั้นตอนในการจัดทำงบการเงินรวม

- ข86 งบการเงินรวม
- ข86.1 การรวมรายการที่เหมือนกันของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้เจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดของบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย
- ข86.2 หักกลบ (ตัด) มูลค่าเงินลงทุนของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อยแต่ละราย และส่วนของผู้เจ้าของในบริษัทย่อยที่บริษัทใหญ่ถืออยู่ (มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ อธิบายการบัญชีเกี่ยวกับค่าความนิยม)
- ข86.3 ตัดรายการแบบเต็มจำนวนสำหรับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้เจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด สำหรับรายการระหว่างกันในกลุ่มกิจการ (กำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากรายการระหว่างกันที่รับรู้ในสินทรัพย์ เช่น สินค้าคงเหลือ และที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ต้องตัดรายการแบบเต็มจำนวน) ขาดทุนในรายการระหว่างกันอาจบ่งชี้ถึงการด้อยค่าที่ต้องรับรู้ในงบการเงินรวม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ นำมาใช้กับผลแตกต่างชั่วคราว ซึ่งเกิดจากการตัดรายการกำไรหรือขาดทุนสำหรับรายการระหว่างกัน)

นโยบายการบัญชีเดียวกัน

- ข87 ถ้าสมาชิกในกลุ่มกิจการใช้นโยบายการบัญชีที่แตกต่างไปจากที่ใช้ในงบการเงินรวมสำหรับรายการที่เหมือนกันหรือเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในการจัดทำงบการเงินรวม ต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมในงบการเงินของสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการบัญชีของกลุ่มกิจการ

การวัดมูลค่า

- ข88 กิจการรวมรายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัทย่อยในงบการเงินรวมนับตั้งแต่วันที่ที่มีการควบคุมบริษัทย่อยจนถึงวันที่การควบคุมสิ้นสุดลง รายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัทย่อยขึ้นอยู่กับจำนวนเงินของสินทรัพย์ และหนี้สินที่ได้มีการรับรู้ในงบการเงินรวมในวันที่ได้มาซึ่งบริษัทย่อย เช่น ค่าเสื่อมราคาในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมหลังวันที่ได้มาซึ่งบริษัทย่อยคิดจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงบการเงินรวมในวันที่ได้มาซึ่งบริษัทย่อย

สิทธิในการการออกเสียงที่เป็นไปได้

- ข89 เมื่อมีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้หรือตราสารอนุพันธ์อื่นที่มีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ สัดส่วนของกำไรขาดทุน และการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่มีการปันส่วนไปยังบริษัทใหญ่ และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในการจัดทำงบการเงินรวม กำหนดตามเกณฑ์ของส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของที่มีอยู่ และไม่สะท้อนถึงความเป็นไปได้ในการใช้สิทธิ หรือการแปลงสภาพของสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้หรือตราสารอนุพันธ์อื่น ยกเว้นตามข้อกำหนดย่อหน้าที่ ข90
- ข90 ในบางสถานการณ์ ในเชิงเนื้อหา ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของที่มีอยู่ของกิจการอันเป็นผลของรายการซึ่งทำให้ในปัจจุบันกิจการเข้าถึงผลตอบแทนซึ่งสัมพันธ์กับส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ ในสถานการณ์ดังกล่าวในการจัดทำงบการเงินรวม สัดส่วนที่ปันส่วนให้กับบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม ได้กำหนดจากการใช้สิทธิในที่สุดของสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้และตราสารอนุพันธ์อื่นซึ่งทำให้กิจการเข้าถึงผลตอบแทนในปัจจุบัน
- ข91 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ไม่นำมาใช้กับส่วนได้เสียในบริษัทย่อยที่นำมาจัดทำงบการเงินรวม เมื่อเครื่องมือซึ่งมีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้นั้น ในทางเนื้อหาทำให้ในปัจจุบันกิจการเข้าถึงผลตอบแทนซึ่งสัมพันธ์กับส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อย สิทธิดังกล่าวไม่เข้าข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ในกรณีอื่น ๆ เครื่องมือซึ่งมีสิทธิในการออกเสียงที่เป็นไปได้ในบริษัทย่อยมีการบันทึกบัญชีตามมาตรฐานการรายงานการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

วันที่ในงบการเงิน

- ข92 งบการเงินของบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินรวมต้องใช้วันที่ในงบการเงินวันเดียวกัน เมื่อวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของบริษัทใหญ่ต่างจากบริษัทย่อย บริษัทย่อยจัดทำข้อมูลทางการเงินเพิ่มเติมเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำงบการเงินรวมตามวันที่ในงบการเงินของบริษัทใหญ่เพื่อให้บริษัทใหญ่สามารถรวมข้อมูลทางการเงินของบริษัทย่อย นอกจากว่าไม่สามารถปฏิบัติได้
- ข93 หากไม่สามารถจัดทำได้ในทางปฏิบัติ บริษัทใหญ่ต้องรวมข้อมูลทางการเงินของบริษัทย่อยโดยใช้ข้อมูลทางการเงินของบริษัทย่อยล่าสุดหลังจากปรับปรุงผลกระทบของรายการที่มีนัยสำคัญหรือเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ในงบการเงินของบริษัทย่อยและวันที่ในงบการเงินรวม ในทุกกรณี วันที่ในงบการเงินของบริษัทย่อยและวันที่ในงบการเงินรวมต้องไม่แตกต่างกันเกินสามเดือน และรอบระยะเวลาการรายงานและความแตกต่างระหว่างวันที่ของงบการเงินต้องเหมือนกันในทุกงวด

ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

- ข94 กิจการต้องปันส่วนกำไรหรือขาดทุนและแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นให้กับผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม กิจการต้องปันส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมให้กับผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม แม้ว่าจะทำให้ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมติดลบ
- ข95 หากบริษัทย่อยมีหุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสมที่จัดเป็นส่วนของผู้เป็นเจ้าของ และถือโดยส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม กิจการต้องคำนวณส่วนแบ่งในกำไรหรือขาดทุนหลังจากปรับปรุงเงินปันผลในหุ้นบุริมสิทธิ ไม่ว่าจะมีการประกาศจ่ายเงินปันผลหรือไม่

การเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนที่ถือโดยส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม

- ข96 เมื่อสัดส่วนของผู้ถือหุ้นที่ถือโดยส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมเปลี่ยนแปลง กิจการต้องมีการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมเพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนได้เสียในบริษัทย่อย กิจการต้องรับรู้โดยตรงในส่วนของเจ้าของสำหรับส่วนต่างระหว่างส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่มีการปรับปรุงแล้วและมูลค่ายุติธรรมของผลตอบแทนที่จ่ายหรือรับ และแสดงเป็นส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

การสูญเสียการควบคุม

- ข97 บริษัทใหญ่อาจสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อยจากสองข้อตกลงหรือมากกว่านั้น (รายการ) อย่างไรก็ตาม บางสถานการณ์บ่งชี้ว่าข้อตกลงหลายรายการต้องจัดเป็นรายการเดียวกัน

ในการกำหนดว่าการบันทึกบัญชีข้อตกลงดังกล่าวเป็นรายการเดียวกันหรือไม่ บริษัทใหญ่ต้องพิจารณาเงื่อนไขและสถานการณ์ของข้อตกลงทั้งหมดและผลกระทบทางเศรษฐกิจ บริษัทใหญ่ต้องพิจารณาข้อตกลงหลายรายการเป็นรายการเดียวกัน หากตรงกับข้อกำหนดข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่า ดังต่อไปนี้

- ข97.1 รายการนั้นเกิดขึ้นพร้อมกันหรือพิจารณาร่วมกัน
 - ข97.2 รายการมีลักษณะเป็นรายการเดียวโดยมีการออกแบบเพื่อบรรลุผลทางพาณิชย์โดยรวม
 - ข97.3 ข้อตกลงหนึ่งจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับเกิดขึ้นของข้อตกลงอื่นอย่างน้อยหนึ่งรายการ
 - ข97.4 เมื่อพิจารณาข้อตกลงเดี่ยวเพียงอย่างเดียวแล้วนั้นไม่สมเหตุสมผลทางเศรษฐกิจ แต่จะมีความสมเหตุสมผลทางเศรษฐกิจเมื่อพิจารณาหลายรายการรวมกัน เช่น การจำหน่ายหุ้นในราคาต่ำกว่าตลาดและมีการชดเชยจากราคาจำหน่ายในภายหลังซึ่งสูงกว่าตลาด
- ข98 หากบริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย บริษัทใหญ่ต้อง
- ข98.1 ตัดรายการ
 - ข98.1.1 สินทรัพย์ (รวมค่าความนิยม) และหนี้สินของบริษัทย่อยในมูลค่าตามบัญชีในวันที่สูญเสียการควบคุม และ
 - ข98.1.2 มูลค่าตามบัญชีของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยเดิมในวันที่สูญเสียการควบคุม (รวมองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เป็นส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยเดิม)
 - ข98.2 รับรู้
 - ข98.2.1 มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับ (ถ้ามี) จากรายการ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้สูญเสียการควบคุม
 - ข98.2.2 จำนวนที่มีการจัดสรรนั้น หากรายการ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้สูญเสียการควบคุมเกี่ยวข้องกับการกระจายหุ้นของบริษัทย่อยให้กับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ และ
 - ข98.2.3 เงินลงทุนที่เหลืออยู่ในบริษัทย่อยเดิมในมูลค่ายุติธรรม ในวันที่สูญเสียการควบคุม
 - ข98.3 จัดประเภทใหม่สำหรับจำนวนเงินที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปยังกำไรหรือขาดทุน หรือโอนโดยตรงไปที่กำไรสะสมตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ สำหรับส่วนของบริษัทย่อยตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข99
 - ข98.4 รับรู้ส่วนต่างเป็นกำไรหรือขาดทุน ในกำไรหรือขาดทุนส่วนที่เป็นของส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
- ข99 หากบริษัทใหญ่สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย ทุกจำนวนเงินที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ที่เกี่ยวข้องบริษัทย่อยต้องบันทึกบัญชีในลักษณะเดียวกันกับกรณีที่บริษัทใหญ่จำหน่ายสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยตรง ดังนั้น กำไรหรือขาดทุนที่เคยรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ต้องมีการจัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนเมื่อมีการจำหน่ายสินทรัพย์หรือหนี้สิน บริษัทใหญ่ต้องจัดประเภทกำไรหรือขาดทุนจากส่วนของผู้เป็นเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุน (เป็น

รายการปรับปรุงจากการจัดประเภทใหม่) เมื่อบริษัทสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย ในกรณีส่วนเกินทุนจากการตีราคาใหม่ที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและมีการโอนไปยังกำไรสะสมโดยตรงเมื่อจำหน่ายสินทรัพย์ บริษัทใหญ่ต้องโอนส่วนเกินทุนจากการตีราคาใหม่ไปยังกำไรสะสมโดยตรงเมื่อบริษัทสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย

ข99ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การบัญชีสำหรับการเปลี่ยนแปลงสถานะของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน

ข100 เมื่อกิจการสิ้นสุดการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ มาถือปฏิบัติกับบริษัทย่อยที่เคยวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 31 วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะต้องถือเสมือนเป็นวันที่ซื้อมูลค่ายุติธรรมของบริษัทย่อย ณ วันเสมือนวันที่ซื้อต้องถือเป็นเสมือนสิ่งตอบแทนที่โอนให้ในการรวมธุรกิจเมื่อมีการวัดค่าความนิยมหรือกำไรจากการซื้อในราคาต่ำกว่ามูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นจากการเสมือนซื้อธุรกิจ บริษัทย่อยทั้งหมดต้องนำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 19 ถึง 24 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะ

ข101 เมื่อกิจการกลายเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน กิจการต้องหยุดรวมบริษัทย่อยในการจัดทำงบการเงินรวม ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะ ยกเว้นบริษัทย่อยที่ต้องรวมในการจัดทำงบการเงินรวมต่อไปตามย่อหน้าที่ 32 กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 25 และ 26 สำหรับบริษัทย่อยเหล่านั้นที่กิจการหยุดนำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ประหนึ่งว่ากิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนได้สูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อยเหล่านั้น ณ วันดังกล่าว

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินซึ่งมีความเทียบเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

วันถือปฏิบัติ

- ค1 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วยและต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ และ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้าพร้อมกัน
- ค1ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- ค1ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- ค1ค (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- ค1ง กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน: การถือปฏิบัติตามข้อยกเว้นในการจัดทำงบการเงินรวม (ที่ปรับปรุงในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น และ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า (ที่ปรับปรุงในปี 2559)) ทำให้เกิดการปรับปรุงย่อหน้าที่ 4 32 ภาคผนวก ข85ค ข85จ และค2ก และเพิ่มย่อหน้าที่ 4ก ถึง 4ข กิจการต้องถือปฏิบัติการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- ค2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้โดยการปรับย้อนหลังตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* ยกเว้นที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ค2ข ถึง ค6
- ค2ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- ค2ข เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ วันที่นำมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก หมายถึงวันที่เริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีซึ่งมีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 10 เรื่อง *งบการเงินรวม* มาปฏิบัติใช้ครั้งแรก
- ค3 ณ วันที่นำมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก กิจการไม่ต้องทำการปรับปรุงการบัญชีในงวดก่อนสำหรับความเกี่ยวข้องดังนี้
- ค3.1 กิจการที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง *งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ* (ที่ปรับปรุงในปี 2552) และยังคงนำมาจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ หรือ
- ค3.2 กิจการที่ก่อนหน้านี้ไม่มีการจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง *งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ* (ที่ปรับปรุงในปี 2552) และยังคงไม่ต้องนำมาจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- ค3ก ณ วันที่ถือปฏิบัติตามการปรับปรุงเรื่องกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนเป็นครั้งแรก กิจการต้องประเมินว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนหรือไม่ โดยอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ณ วันดังกล่าว หาก ณ วันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก กิจการสรุปได้ว่ากิจการเป็นกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ ค3ข ถึง ค3ฉ แทนย่อหน้าที่ ค5 ถึง ค5ก
- ค3ข ยกเว้นกรณีบริษัทย่อยที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 32 (โดยให้นำย่อหน้าที่ ค3 และ ค6 หรือย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค4ค มาถือปฏิบัติ แล้วแต่ย่อหน้าที่เกี่ยวข้อง) กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทย่อยแต่ละแห่งด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเสมือนว่าข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีผลใช้บังคับมาโดยตลอด กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังทั้งงวดประจำปีก่อนหน้าวันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกและส่วนของเจ้าของ ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้าด้วยผลต่างระหว่าง
- 1) มูลค่าตามบัญชีของบริษัทย่อยตามที่เคยแสดงไว้ และ
 - 2) มูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนในบริษัทย่อยของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน
- จำนวนเงินสะสมของการปรับปรุงมูลค่ายุติธรรมที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องโอนไปยังกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของงวดประจำปีก่อนหน้าวันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก
- ค3ค ก่อนวันที่นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง *การวัดมูลค่ายุติธรรม* มาถือปฏิบัติ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องใช้จำนวนเงินตามมูลค่ายุติธรรมที่เคยรายงานแก่ผู้

ลงทุน หรือฝ่ายบริหาร ถ้าจำนวนเงินที่นำเสนอดังกล่าวเป็นจำนวนเงินที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนเงินลงทุนดังกล่าวระหว่างผู้ที่มีความรอบรู้ และเต็มใจในการแลกเปลี่ยนและสามารถต่อรองกันได้ อย่างเป็นอิสระ ณ วันที่มีการวัดมูลค่า

ค3ก หากการวัดมูลค่าเงินลงทุนในบริษัทย่อยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ค3ข ถึง ค3ค ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ (ตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด) กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ณ วันที่เริ่มต้นของงวดแรกสุดที่สามารถปฏิบัติได้ตามย่อหน้าที่ ค3ข ถึง ค3ค ซึ่งอาจเป็นงวดปัจจุบัน ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังงวดประจำปีก่อนหน้าวันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก เว้นแต่วันเริ่มต้นของงวดแรกสุดที่ปฏิบัติได้ตามย่อหน้านี้คืองวดปัจจุบัน หากวันเริ่มต้นของงวดแรกสุดที่ปฏิบัติได้ของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนคืองวดปัจจุบัน ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงส่วนของเจ้าของ ณ วันที่ต้นงวดของงวดปัจจุบัน

ค3จ หากกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนจำหน่ายหรือสูญเสียการควบคุมในเงินลงทุนในบริษัทย่อย ก่อนวันที่มีการถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนไม่ต้องทำการปรับปรุงการบันทึกบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทย่อยนั้น จากที่เคยบันทึกไว้

ค3ฉ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

ค4 หาก ณ วันที่นำมาตราฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาปฏิบัติใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนสรุปว่าต้องรวมกิจการซึ่งก่อนหน้านี้ไม่ได้นำมารวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) ผู้ลงทุนต้อง

ค4.1 หากผู้ได้รับการลงทุนเป็นธุรกิจ (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ ให้วัดมูลค่าสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้นำมารวมเปรียบเสมือนผู้ได้รับการลงทุนได้ถูกนำมา รวมตั้งแต่แรก (และใช้วิธีการซื้อกิจการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ) นับตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก หากวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมเกิดขึ้นก่อนวันที่ เริ่มต้นของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุง ส่วนของเจ้าของต้นงวด ณ วันที่เริ่มต้นของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกด้วย ผลต่างระหว่าง

- 1) จำนวนเงินของ สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ และ
- 2) มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้านี้จากการมีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนของผู้ลงทุน

- ค4.2 หากผู้ได้รับการลงทุนไม่ใช่ธุรกิจ (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ) ให้วัดมูลค่าสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้นำมารวมเปรียบเสมือนผู้ได้รับการลงทุนได้ถูกนำมา รวมมาตั้งแต่แรก (โดยใช้วิธีการซื้อกิจการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ โดยไม่รับรู้ค่าความนิยมสำหรับผู้ได้รับการลงทุน) นับตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนได้ควบคุมผู้ได้รับการลงทุนตามข้อกำหนดของมาตรฐาน การรายงานทางการเงินฉบับนี้ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้างวดที่ นำมาใช้ครั้งแรก หากวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมเกิดขึ้นก่อนวันที่เริ่มต้นของงวดก่อนหน้า งวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ เริ่มต้นของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกด้วยผลต่างระหว่าง
- 1) จำนวนเงินของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ และ
 - 2) มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้านี้จากการมีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนของผู้ลงทุน
- ค4ก หากการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมของผู้ได้รับ การลงทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1 หรือ 4.2 ไม่สามารถกระทำในทางปฏิบัติ (ตามที่ ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ ทางบัญชีและข้อผิดพลาด) ผู้ลงทุนต้อง
- ค4ก.1 หากผู้ได้รับการลงทุนเป็นธุรกิจ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ ณ วันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการ โดยต้องเป็นต้นงวดของงวดแรกสุด ที่การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.1 สามารถนำมาปฏิบัติได้ ซึ่งอาจเป็นงวดปัจจุบัน
- ค4ก.2 หากผู้ได้รับการลงทุนไม่ใช่ธุรกิจ ให้ใช้วิธีการซื้อกิจการตามมาตรฐานการรายงาน การเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ โดยไม่รับรู้ค่าความนิยมของผู้ได้รับการลงทุน ณ วันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการ วันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการต้องเป็นต้นงวด ของงวดแรกสุดที่สามารถนำย่อหน้าที่ 4.2 มาปฏิบัติได้ ซึ่งอาจเป็นงวดปัจจุบัน ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ยกเว้นงวดแรกสุด ที่สามารถนำมาปฏิบัติได้ตามย่อหน้านี้เป็นงวดปัจจุบัน เมื่อวันที่ประหนึ่งเป็นวันที่ซื้อกิจการเป็น วันที่ก่อนต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุง ส่วนของผู้ถือหุ้นกับต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก สำหรับผลต่างระหว่าง
- ค4ก.3 จำนวนเงินสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ และ
- ค4ก.4 มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้านี้จากการมีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุนของผู้ลงทุน หากงวดแรกสุดของการนำย่อหน้านี้มาปฏิบัติใช้เป็นงวดปัจจุบัน การปรับปรุงส่วนของผู้ถือหุ้น ต้องรับรู้ ณ วันต้นงวดปัจจุบัน
- ค4ข เมื่อผู้ลงทุน นำย่อหน้าที่ 4 ถึง 4ก มาปฏิบัติใช้ และวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงินฉบับนี้ เป็นวันที่หลังวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3

- เรื่อง การรวมธุรกิจ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) มีผลบังคับใช้ การอ้างอิงถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ ในย่อหน้าที่ ๓4 และ ๓4ก ต้องหมายถึงฉบับปรับปรุงปี 2552 ถ้าการควบคุมเกิดขึ้นก่อนวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) มีผลบังคับใช้ผู้ลงทุนต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) หรือฉบับก่อนหน้านั้น
- ๓4ค เมื่อผู้ลงทุนนำย่อหน้าที่ ๓4 ถึง ๓4ก มาปฏิบัติใช้ และวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เป็นวันที่หลังวันที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) มีผลบังคับใช้ ผู้ลงทุนต้องนำข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติสำหรับทุกงวดที่มีการจัดทำงบการเงินรวมตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ ๓4 ถึง ๓4ก แต่ถ้าวันที่ได้มาซึ่งการควบคุมเป็นวันก่อนที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) มีผลบังคับใช้ ผู้ลงทุนต้องปฏิบัติดังนี้
- ๓4ค.1 ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับทุกงวดย้อนหลังที่มีการนำกิจการไปจัดทำงบการเงินรวมตามข้อกำหนดย่อหน้าที่ ๓4 ถึง ๓4ก หรือ
- ๓4ค.2 ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 ฉบับเดิม สำหรับทุกงวดก่อนวันที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) มีผลบังคับใช้ และหลังจากนั้นปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- ๓5 หาก ณ วันที่นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติครั้งแรก ผู้ลงทุนสรุปว่าไม่ต้องรวมผู้ได้รับการลงทุนซึ่งเคยนำมาจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) ผู้ลงทุนต้องวัดส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุนด้วยจำนวนเงินที่หากมีการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ในวันที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (แต่ไม่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) หรือการสูญเสียการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุน ผู้ลงทุนต้องปรับปรุงย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก หากวันที่ผู้ลงทุนเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (แต่ไม่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) หรือการสูญเสียการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุนเป็นวันที่ก่อนต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงส่วนได้เสียต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกสำหรับผลต่างระหว่าง
- 1) มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ก่อนหน้านั้น และ
 - 2) ส่วนได้เสียของผู้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนที่มีการรับรู้
- ๓5ก หากการวัดส่วนได้เสียในผู้ได้รับการลงทุนตามย่อหน้าที่ ๓5 ไม่สามารถปฏิบัติได้ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด) ผู้ลงทุนต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในงวดแรกสุด

ที่สามารถปฏิบัติได้ตามย่อหน้าที่ ค5 ซึ่งอาจจะเป็นงวดปัจจุบัน ผู้ลงทุนต้องปรับย้อนหลังงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ก เว้นแต่วันต้นงวดแรกสุดที่สามารถนำมามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติได้เป็นงวดปัจจุบัน หากวันที่ผู้ลงทุนเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการลงทุน (แต่ไม่ได้มาซึ่งการควบคุมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) หรือการสูญเสียการควบคุมในผู้ได้รับการลงทุน เป็นวันที่ก่อนต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก ผู้ลงทุนต้องรับรู้การปรับปรุงในส่วนของผู้เจ้าของ ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก สำหรับผลต่างระหว่าง

- 1) มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่รับรู้ก่อนหน้า และ
- 2) ส่วนได้เสียของผู้ลงทุนในผู้ได้รับการลงทุนที่มีการรับรู้

หากงวดแรกสุดที่สามารถปฏิบัติได้ตามย่อหน้านี้เป็นงวดปัจจุบัน การปรับปรุงในส่วนของผู้เจ้าของต้องมีการรับรู้ ณ วันต้นงวดของงวดปัจจุบัน

ค6 ย่อหน้าที่ 23 25 ข94 และ ข96 ถึง ข99 เป็นการแก้ไขปรับปรุงตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ที่ปรับปรุงในปี 2552) ซึ่งได้นำมารวมในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม ยกเว้นเมื่อกิจการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค3 หรือต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ค4 ถึง ค5ก กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าเหล่านั้นดังต่อไปนี้

- ค6.1 กิจการต้องไม่ปรับย้อนหลังการจัดสรรกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดก่อนที่จะนำการแก้ไขปรับปรุงตามย่อหน้าที่ ข94 มาใช้ครั้งแรก
- ค6.2 ข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 23 และ ข96 สำหรับการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียในบริษัทย่อยภายหลังจากการได้มาซึ่งการควบคุม จะไม่นำมาปฏิบัติใช้กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อนที่กิจการจะนำการแก้ไขปรับปรุงเหล่านี้มาใช้ครั้งแรก
- ค6.3 กิจการต้องไม่ปรับย้อนหลังมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุนในบริษัทย่อยเดิม หากการสูญเสียการควบคุมเกิดขึ้นก่อนนำการแก้ไขปรับปรุงในย่อหน้าที่ 25 และย่อหน้าที่ ข97 ถึง ข99 มาใช้ครั้งแรก นอกจากนี้ กิจการต้องไม่คำนวณกำไรหรือขาดทุนใหม่จากการสูญเสียการควบคุมบริษัทย่อยที่เกิดก่อนการนำการแก้ไขปรับปรุงในย่อหน้าที่ 25 และ ย่อหน้าที่ ข97 ถึง ข99 มาใช้ครั้งแรก

การอ้างอิง “งวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรก”

ค6ก การอ้างอิงถึงงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ ค3ข ถึง ค5ก กิจการอาจนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับงวดก่อนหน้าใด ๆ ที่มีการนำเสนอ แต่ไม่เป็นข้อกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หากกิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบซึ่งปรับปรุงงวดก่อนหน้าใด ๆ การอ้างอิงถึงงวดก่อนหน้างวดที่นำมาใช้ครั้งแรกตามย่อหน้าที่ ค3ข ถึง ค5ก ให้หมายถึง “งวดเปรียบเทียบล่าสุดที่มีการปรับปรุงใหม่ที่มีการนำเสนอ”

- ค6ข หากกิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบ ที่ยังมีได้มีการปรับปรุงสำหรับงวดก่อนใด ๆ ต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อมูลยังมีได้มีการปรับปรุง และระบุว่าข้อมูลนั้นใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน และอธิบายเกณฑ์เหล่านั้นด้วย

การอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

- ค7 ถ้ากิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ แต่ยังไม่ได้นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน มาปฏิบัติใช้ การอ้างอิงใดๆ ถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ให้หมายถึงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น

- ค8 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
ค9 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)